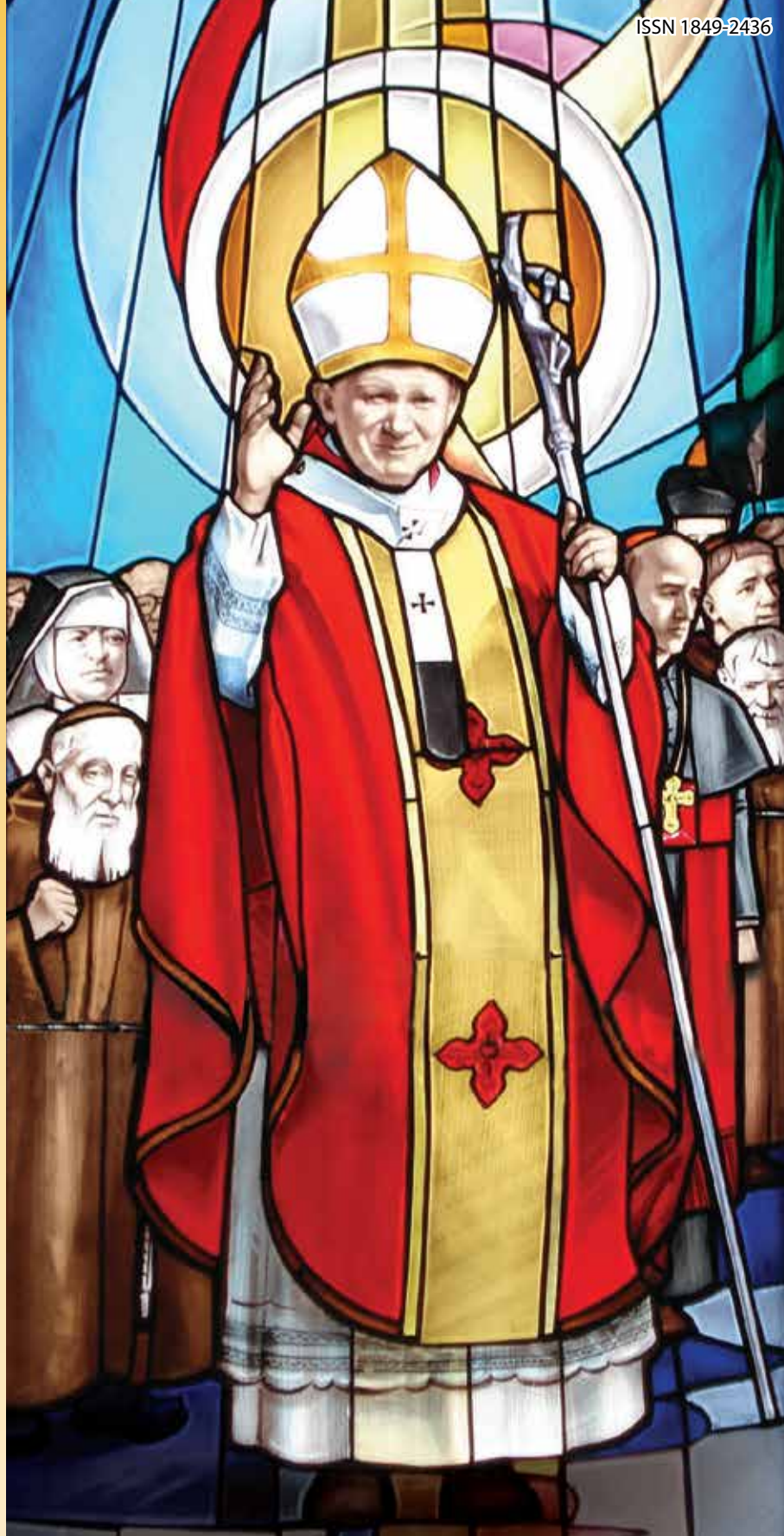

Riječka Majka

God. II., Božić 2014., br. 2 • Cijena: 6 kn

RIJEČ UREDNICE	3
“Djetešce nam se rodilo...”	3
MOZAIK JEDNOG ŽIVOTA	4
Kratki životopis Službenice Božje	4
Majka Marija Krucifiksa žena nepokolebljive nade	6
DANI MAJKE MARIJE KRUCIFIKSE	7
Moramo što čvršće biti povezani s Isusom	7
Riječka Majka siromaha i iskrenih tražitelja Božje volje	8
Zrela žena - antropološka pretpostavka svetosti	8
Majka Utemeljiteljica - srcem uz Srce Isusovo	10
Raspeta za uskrsnuće	12
Dan preminuća Službenice Božje	14
U Ženskom učeničkom domu	15
Majka Krucifiksa i njezine sestre u Lici	16
U župnoj crkvi sv. Josipa u Slatini	16
MAJKA SVE VIŠE PRIVLAČI	17
Restaurirana i blagoslovljena zastava Presvetog Srca Isusova	17
Susret s izvorima	18
Dan zahvalnosti Majci Božjoj	20
Izložba u Crikvenici	21
U župi sv. Terezije od Djeteta Isusa	23
U svetištu Majke Božje Remetske	24
Susreti s Majkom Marijom Krucifiksom	25
Posjet samostanu benediktinki u Abanu	26
Posjet kapucinskom samostanu	27
Tanka nit između “imati” i “nemati”	28
Socijalna samoposluga “Kruh sv. Elizabete” pod zaštitom Riječke Majke	29
SVJEDOČANSTVO O SVETOSTI ŽIVOTA	30
Razgovor sa s. Gabriellom Corvom, FSC	30
PISMO MAJCI	32
Čudo ljubavi	32
MAJCI U ČAST	33
Sestri Mariji Krucifiksi Kozulić (F. Jesenović)	33
Majci moga Doma	34
Majka Krucifiksa na novom vitraju	35
Radio Vatikan o Majci Krucifiksi	37
Milodari	38
Molitve i uslišanja	39
Dan Službenice Božje	41
Molitva za beatifikaciju	42

RIJEČKA MAJKA
God. II., Božić 2014., br. 2

Glasilo Postulature
službenice Božje Majke Marije
Krucifikse Kozulić

Osnivač: Družba sestara
Presvetog Srca Isusova i
Postulatura službenice Božje
Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Izdavač: Postulatura
službenice Božje Majke Marije
Krucifikse Kozulić

Glavna i odgovorna urednica:
s. Dobroslava Mlakić,
postulatorica

Adresa:
Postulatura službenice Božje
Majke Marije
Krucifikse Kozulić
HR-51 000 Rijeka, Pomerio 17
Tel.: (051) 325 936;
Mob.: 098 951 46 85

e-adresa:
postulatura.m.k.kozulic@
gmail.com
dobroslavam@yahoo.it

Lektura i korektura:
Jagoda Randić i s. Lidija Turić

Suradnici Postulature:
Helena Anušić, s. Gabriella
Corva, FSC, s. Lidija Turić,
SCJ, Ornella Boseglav, Robert
Marušić i Fila Lokmer

Fotografije:
Foto Kurti, Arhiv Postulature

Grafički dizajn naslovnice:
Branko Lenić

*Glasilo izlazi povremeno
s dopuštenjem crkvenih i
redovničkih poglavara*

Grafička priprema i tisak:
Helvetica d.o.o. Rijeka

“Djetešce nam se rodilo...”

Stoljećima je u Crkvi bilo mnogo apostola pobožnosti prema Djetetu Isusu, počevši od prvih živih jaslica koje je uprizorio sv. Franjo u Grecciu (1223.) i koje su njegovi duhovni sinovi proširili po svim svojim crkvama u Europi. To je doprinijelo radosnijem i pobožnijem slavlju Božića. U 17. stoljeću je karmelski red širio tu pobožnost sa slavnim čudotvornim kipom Praškog Djeteta Isusa. Kasnije je ova je lijepa pobožnost prema Djetetu Isusu, njegovu rođenju i djetinjstvu, odnosno evanđeoskoj malenosti označila i duhovnost u 19. stoljeću, a najzaslužniji za njezino širenje je pasionist Lorenzo Salvi (1782. - 1856.).

Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa nosila je u svom srcu posebno nježnu ljubav prema Djetetu Isusu, tu pobožnost usadili su joj i njezini duhovnici. Ta pobožnost ogleda se u njezinoj duhovnosti i njezinoj pedagogiji - pedagogiji srca - kojom se izravno posvetila malenima, siromasima i napuštenima. Glavne značajke njezine duhovnosti i pedagogije su upravo majčinska nježnost i blagost, poniznost, skromnost, jednostavnost i radinost, a sve je to prožeto euharistijskom i marijanskom pobožnošću.

Majka Utemeljiteljica je dubokim osjećajem ljubavi i djetinjim povjerenjem uranjala u misterij utjelovljenja Sina Božjega. U njemu je otkrivala sva otajstva Isusova života. Evo kako je zorno razmatrala i pripravljala svoje srce za Isusa, kada za Božić 1885. piše svojoj obitelji: “Kakvu haljinicu spremate za Maloga Isusa? Napravimo je što bolje možemo, prikažimo se

potpuno njemu i sve podnosimo za Njega!”

U otajstvo Božića osobito je uvodila svoje ljubljene sirote djevojčice kojima je preporučila: “Imajte uvijek u duhu prisutnog Maloga Isusa, Isusa u nazaretskoj kući, Isusa trpećega i izmučenoga, promatrajte ga, idite za njim i neka vas On prosvijetli, utješi i podrži svojim obećanjima i svojom milošću.”

Majka Marija Krucifiksa u prvu zgradu Zavoda postavila je kip čudotvornoga Praškog Djeteta Isusa. Blagoslovio ga je 7. studenoga 1902. fra Bernardin Škrivanić, kapucinski provincijal u Rijeci. Kao odgojiteljica malenih sa svojim je djevojčicama svakoga 25. u mjesecu obavljala posebnu pobožnost Djetetu Isusu. Bilo je to spomen slavlje na blagdan Božića. Odraslije djevojčice pisale su pisma Praškom Malom Isusu i stavljala ih pred kip koji su tom prigodom kitile cvijećem odjevene u svečane haljince i plaštiće. Djevojčice Zavoda nosile su oko vrata medaljicu na kojoj je s jedne strane bio lik Djeteta Isusa, a s druge strane Presveto Srce Isusovo.

Slijedeći našu utemeljiteljicu službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić u njezinoj ljubavi i pobožnosti prema Djetetu Isusu i ovogodišnji Božić sve nas poziva da se klanjamo i zahvaljujemo drugoj osobi Presvetoga Trojstva što je uzela naše ljudsko tijelo, postala naš Brat, Suputnik, Supatnik, Otkupitelj i Spasitelj.

Proživljavajući otajstvo Kristova utjelovljenja i rođenja, svim čitateljima, štovateljima Majke Marije Krucifikse, i posebno u ovoj Godini posvećenog života svim redovnicama i redovnicama te Bogu posvećenim laicima u svijetu, želimo da u radosti i obnovljenom zanosu ljubavi prema Isusu proslavimo blagdan njegova rođenja - Božić i novu 2015. godinu.

s. Dobroslava Mlakić, postulatorica

Kratki životopis Službenice Božje

Majka Marija Kruzifiksa Kozulić redovnica je i utemeljiteljica redovničkih zajednica Presvetog Srca Isusova u Hrvatskoj i Italiji. Sav svoj život posvetila je vjerskom i moralnom odgoju i obrazovanju siromašne djece i mladeži te gradnji karitativno-odgojnih ustanova, a skrblila se i za bolesne i umiruće. Veći je dio svoga života apostolski djelovala kao aktivna katolička djelatnica franjevačka trećoredica, članica Kćeri Presvetog Srca Isusova, a u drugom životnom razdoblju kao redovnica i utemeljiteljica.

Marija Kozulić rođena je 20. rujna 1852. u Rijeci na Sušaku u uzornoj, kršćanskoj i brodovlasničkoj obitelji, od oca Ivana Mateja Kozulića i majke Katarine r. Sopranic s otoka Lošinja. Krštena je 26. rujna 1852. u riječkoj zbornoj crkvi Marijina Uznesenja. Njezin je otac bio kapetan duge plovidbe i sredinom 19. stoljeća svojim je jedrenjakom *Civiltà* prevozio putnike i robu u New York, u Ameriku. Majka je također iz veleposjedničke mornarske obitelji, a posvetila se odgoju djece. Marija je bila sedmo od jedanaestoro djece, od kojih je šestoro umrlo u ranoj djetinjoj dobi. Djetinjstvo i mladost sretno je proživjela u obiteljskom ozračju čvrste vjere i pobožnosti i u svojoj je obitelji primila dobar kršćanski odgoj i pobožnost Presvetom Srcu Isusovu, a kao

članica Trećega reda na Trsatu je produbljiivala svoj duhovni život. Cijela je obitelj osobito častila Majku Božju Trsatsku i utjecala joj se u molitvi za očeva sretna putovanja. Od rane je mladosti pokazivala težnju za dubljim duhovnim životom. Školovala se u Rijeci i Goriziji. Završila je učiteljsku školu i doškolovala se za učiteljicu dječjega vrtića, a kao kći bogate obitelji od ranih se godina glazbeno obrazovala i učila strane jezike.

Aktivna katolička laikinija

Marija Kozulić se nije uspjela zaposliti kao učiteljica, nego je radila u trgovini crkvene odjeće i pomagala svojim roditeljima u školovanju braće i sestara, nakon što je njihov jedrenjak potonuo u Atlantiku te je obitelj zapala u materijalne poteškoće. U Trstu je deset godina kao članica Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, koju je 1879. od trećoredica osnovao kapucin fra Arkandeo iz Camerina, radila kao vjeroučiteljica i skrblila za siromašne jer je to bila svrha Udruge. U istom je gradu donijela i dvije značajne odluke: "Služit ću Gospodinu, služiti ću mu do vijeka, ali u siromašnima." I "Slijediti ću Isusa i na Kalvariji."

Godine 1889. nastavila je s pastoralnim, a potom karitativno-socijalnim i odgojnim radom u Rijeci kao laikinija i ravnateljica riječkoga ogranka Udruge. Godine 1895. osnovala je kao trećoredica Zavod Presvetog Srca Isusova za siromašnu djecu i mladež u koji je smjestila dječji vrtić, sirotište, radionice raznovrsnoga ručnog rada i oratorij s ciljem katehizacije djece i mladeži, ali i prehrane najsiromašnijih. Jedini uvjet za primanje u njezin

Zavod bilo je siromaštvo, bez obzira na vjeru i narodnost.

Redovnica i utemeljiteljica

Mariju je aktivno apostolsko laičko djelovanje u Crkvi u Trstu i Rijeci postupno dovelo do toga da je postala redovnica i utemeljiteljica redovničke zajednice. Godine 1899. osnovala je Družbu Presvetog Srca Isusova pod vodstvom kapucina fra Arkandela koja će odgajati djecu i mladež, osobito siromašne. Položila je svete zavjete 1904. Djelovanje Majke Marije Krucifikse plod je njezine molitve i čežnje za jedinstvom s Isusom.

Njezina je ljubav bila djelotvorna, nesebična i velikodušna, povezana sa siromaštvom i žrtvom. “Ne htjeti vlastitu volju, uz cijenu bilo koje žrtve.” Ona je željela biti seraf Božanske ljubavi, kojoj pjeva i moli: “O Srce moga Dobra, koje goriš od ljubavi! O, Srce moga srca, o Srce Isusovo. Htjela bih imati sve plamene vaše, o serafi. Dajte mi da postanem seraf, seraf Ljubavi.”

Od svibnja 1915., uz manje prekide, do kraja 1919., živjela je i djelovala u Risiki na otoku Krku, jer je morala napustiti Rijeku zbog nacionalnih napetosti u gradu. U Risiki je otvorila sirotište za djecu i okupljala ih na vjersku pouku. Bila je žena čvrste vjere i nepokolebljive nade koju je očitovala u stapanju s voljom Božjom. Njezine su riječi: “Oh, voljo Božja, moja ljubavi.”

Blažena smrt

Majka Marija Krucifiksa posljednjih dana svoga života češće je ponavljala riječi: “Rado ostavljam zemlju, jer sam izvršila svoje poslanje.” Preminula je na glasu svetosti, 29. rujna 1922. u Rijeci. Tada su se čule riječi: “Umrla je Majka Rijeke! Umrla je Majka brojne djece.

Umrla je svetica!” Trideseti dan nakon njezine smrti, Riječani su joj podigli spomen-ploču na koje su urezali svjedočki zapis o njezinu životu i djelovanju:

“Bila je prava Majka siročadi, siromašnih i napuštenih providajući im besplatno krov, zaklon, prehranu, odjeću, odgoj i obrazovanje. Prošla je blagoslivljajući sve, blagoslivljajući uvijek. Revnim djelima na slavu Božju i ljubavlju prema bližnjemu posvetila je svu svoju dušu jednostavnu, čistu, poniznu, hrabru bez uznositosti i ozbiljnu bez strogosti.

Zbrinute sirotice mole dobre ljude da mole za njihovu preljublenu Majku da ubrzo primi nagradu neba, jer je za nebo živjela.”

Karizma i duhovnost

Majka Marija Krucifiksa se u duhu evanđeoske jednostavnosti i poniznosti i opredijelila slijediti siromašnoga Krista i živjeti među siromašnima za siromašne, napuštene i nemoćne u kojima je prepoznavala svoju braću i sestre. Svojim životom i djelima bila je glasnica milosrdne ljubavi Božanskoga Srca, moleći: “Udijeli mi, Gospodine, duboku poniznost i milosrdnu ljubav.” Odložila je svaki teret zemaljskoga bogatstva kako bi se što više suobličila Onomu koji je, premda bogat, za nas postao siromašan (usp. Fil 2, 6-8). Tim životnim stavom odjelotvorila je evanđelje u svome životu: gladne je hranila, gole odijevala, neukima obrazovanje pružala... (usp. Mt 25, 40)! Ona je u mlađoj dobi odlučila da će živjeti samo za Boga i njemu potpuno pripadati. Svojim duhovnim kćerima u Pravilu i Konstitucijama je napisala: “Naše je zvanje spasenje duša.” Zbog njezina svetačkoga života i velikih djela pokrenut je Postupak za proglašenje blaženom i svetom.

MAJKA MARIJA KRUCIFIKSA ŽENA NEPOKOLEBLJIVE NADE

Papa Franjo proglasio je Godinu posvećenog života, koja traje od 30. studenoga 2014. do 2. veljače 2016. Vjerujemo da će to biti milosno vrijeme, vrijeme preispitivanja življenja osobnoga predanja Bogu i svjedočenja evanđelja ovome svijetu za sve Bogu posvećene osobe po redovničkim zavjetima i za cijelu Crkvu, pa tako i za nas sestre Družbe Presvetog Srca Isusova koju je osnovala službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Stoga ćemo u ovoj Godini posvećenog života donositi prikaze o tome kako je Službenica Božja živjela i svjedočila svoj kršćanski i redovnički poziv.

Uvijek su u nekome smislu bila teška vremena, tako je i danas. I današnji naraštaj nalazi se pred teškim i sudbonosnim iskušenjima, zato ćemo ovaj put govoriti o krjeposti kršćanske nade u životu Majke Marije Krucifikse. Kršćanska nada je krjepost koja duši i u najtežim trenucima ulijeva spoznaju da dobri Bog vodi ovaj svijet i da je gospodar vremena i vječnosti.

“Ufanje (nada) je bogoslovna krepost po kojoj čeznemo za nebeskim kraljevstvom i vječnim životom kao za svojom srećom, stavljajući svoje pouzdanje u Kristova obećanja i oslanjajući se ne na svoje sile, nego na pomoć milosti Duha Svetoga” (KKC, 1817).

Spisi Majke Marije Krucifikse svjedoče o njezinu velikom pouzdanju u Boga, o njezinu nepokolebivom, nadnaravnom ufanju (nadi), koje se očitivalo u njezinu životu u bezgraničnom pouzdanju u Boga i velikom povjerenju u ljude. Uzdale se u Božju pomoć i dobrotu u svim svojim potrebama i životnim nevoljama: “Oh, tko bi ikada mogao izgubiti nadu u Tebe, o Gospodine? Učini me dostojnom da mogu uvijek vidjeti divna i čudesna djela Tvoje beskrajne dobrote! U Tebe se, dobri Bože,

uzdam u svojim potrebama i jadima. Ti čuješ naš vapaj! Ti nas možeš osloboditi.” Majka Marija Krucifiksa je iznad svega bila žena velike i žive vjere i duboke molitve po kojoj se sve dobiva, prema Isusovim riječima: “Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca otvorit će se” (Lk 11, 10). Ovim evanđeoskim riječima ona savjetuje svoje štice: “Molite mnogo i s velikim pouzdanjem, molite za sebe, za svoju rodbinu i za sve: Tko moli, prima. Tko se svemu nada, sve prima.”

Bez ikakvih osiguranih financijskih sredstava, ali s vjerom i pouzdanjem u Božju providnost, Majka Krucifiksa je gradila karitativne ustanove u Rijeci i nadograđivala sirotište u Risiku na otoku Krku. Sve je potrebe svoje siromašne djece i mladeži rješavala zajedno s njima moleći i vjerujući, nadajući se i ljubeći Boga. Pa i onda kad su građevinski radovi katkada zastajali zbog nedostatka novca i kad je izgledalo da se neće moći nastaviti, Majka bi organizirala molitvene akcije i pozivala svoje sestre i djevojčice da mole i stave svu svoju nadu u Presveto Srce Isusa Krista, u zagovor Bezgrješne Djevice Marije i sv. Josipa. I iznenađeno bi uvijek stizala pomoć s neba – pomoć “Divne Božje providnosti.” Službenica Božja se u mnogim životnim iskušenjima i bolesti očitivala kao mirna i smirena osoba, koja se čvrsto uzdala u Gospodina i njemu za sve zahvaljivala: “Položi svu svoju nadu u Gospodina, koji daje sklonište i šumskim kozama i lastavice vodi na njihovim putovima. On je posvuda. Tko ga zaziva u poniznosti uma i srca, napunja mu dušu utjehama koje svijet ne može dati ni oduzeti.”

U čežnji za vječnom srećom, za potpunim jedinstvom s Isusom, komu je darovala sav svoj život, Majka Krucifiksa je vjerovala: “Nada u vječni život podržava naš polet i obnavlja našu snagu.”

s. Dobroslava Mlakić

MORAMO ŠTO ČVRŠĆE BITI POVEZANI S ISUSOM

U ponedjeljak 29. rujna sestre Presvetog Srca Isusova u Rijeci obilježile su spomendan preminuća utemeljiteljice Družbe, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić (29. rujna 1922.) Euharistijsko slavlje u dvorištu samostana na Pomeriju predvodio je krčki biskup mons. Valter Župan kojega je na početku pozdravila vrhovna glavarica s. Nives Stubičar.

Biskup je o utemeljiteljici Družbe Presvetog Srca Isusova govorio kao o velikoj dobročiniteljici koja je prepoznavši društvene prilike prepoznala svoj životni poziv. Uspostavila je sklad rada i molitve te poput sv. Ivana Bosca posvetila se radu s djecom i mladima, rekao je biskup Župan. Takve potrebe postoje i danas i ta zadaća je još zahtjevnija i teža jer traži više gorljivosti, poručio je biskup. "Hrabrosti i vjere nema bez Božjega duha koji se dobiva molitvom i čitanjem Božje riječi koja nas podsjeća da smo loze koje trebaju roditi. Zato moramo što čvršće biti povezani s Isusom koji je rekao: 'Ja sam trs, a vi loze' (Iv 15, 5). Od te povezanosti dolazi nadahnuće i snaga", rekao je biskup Župan te ohrabrio sestre u daljem radu s djecom i mladima.

Na misi su sudjelovali roditelji s djecom Dječjeg vrtića "Mima", koji vode sestre Presvetog Srca Isusova te učenice Ženskog učeničkoga doma u okviru samostana na Pomeriju. Nakon misnoga slavlja, učenice Doma pod vodstvom svojih odgojiteljica Dolores Crnjac i Katarine Štambuk izvele su bogat glazbeni program. Trodnevnu duhovnu pripravu "Marija Krucifiksa Kozulić - Riječka Majka siromaha i iskrenih tražitelja Božje volje" od 26. do 28. rujna predvodio je don Damir Šehić, svećenik Zadarske nadbiskupije. Prvoga dana tema je bila "Zrela žena - antropološka pretpostavka svetosti", drugoga dana "Majka Utemeljiteljica - srcem uz Srce Isusovo", a trećega dana "Raspeta za uskrsnuće".

Svakog dana program je započinjao pobožnošću sv. krunice, nastavljao se svečanom Večernjom, misnim slavljem i završavao euharistijskim klanjanjem. Vjernici su tih dana mogli pogledati dokumentarni film "Riječka Majka - Marija Krucifiksa Kozulić" i posjetiti spomen-sobu službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

Helena Anušić

Mons. Valter Župan, krčki biskup i suslavitelji misnog slavlja

RIJEČKA MAJKA SIROMAHA I ISKRENIH TRAŽITELJA BOŽJE VOLJE *Propovijedi don Damira Šehića na trodnevnici od 26. do 28. rujna*

don Damir Šehić

ZRELA ŽENA - ANTROPOLOŠKA PRETPOSTAVKA SVETOSTI

Okupljeni u trodnevnoj pripravi ovih dana, zaustavljat ćemo se na pojedinim razdobljima života Majke Marije Krucifikse Kozulić. Dok govorimo o njoj, ne osjećamo prevelik vremenski odmak i udaljenost, dapače osjećamo njezinu blizinu i snagu evanđeoske ljubavi kojom je danomice izvršavala svoje dnevne dužnosti i na taj način uprisutnjivala živoga Krista. Kristov usklik: “Ako je tko žedan neka dođe k meni!

Neka pije koji vjeruje u mene!” (Iv 7, 37-38) uzrokuje u Mariji “eksploziju srca” i pokreće metamorfozu - preobrazbu u kojoj Marija otkriva osjećaj odgovornosti za druge, odgovornost koja predoznačava karizmu u kojoj će ona okupljati nebrojene siromahe i utaživati njihovu glad i žeđ, svjesna da u svakome malenome prima Krista.

Sjetimo se da je fra Arkandeo program Udruge kojoj je Marija pripadala sažeo u riječi: “Utažiti žeđ raspetom Bogu!” Njemu je bila sva i jedina briga sve činiti na slavu Božju i privesti što više duša Kristovu Srcu.

Uzrok “eksplozije srca” zasigurno je Kristovo Srce koje je u tom trenutku povijesti i u tim povijesnim prilikama, željelo svoju ljubav razliti uokolo i utažiti moralne i tjelesne žeđi čovjeka. “Kao što reče Pismo: ‘Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!’” (Iv 7, 38). Voda koju nam evanđelje spominje u tom odlomku označava Duha Svetoga - Gospodina i životvorca. Marijin susret s Duhom uzrokuje eksploziju. Srce Isusovo koje u njezinu životu postaje središtem, u svakoj djelatnosti točka je polazišta i ujedno cilj dolaska. Srce je mjesto u kojem ona živi, kao i njezino poslanje koje joj Bog povjerava, ali Srce je cilj tajne njezina poziva. Bog nas okuplja u Srcu, u središtu svoje ljubavi. Ljubav toga srca razlijeva se i danas među nama. Taj nepresušni izvor “struji u život vječni!” (Iv 4, 14).

Marijino žensko srce u sebi nosi djelić božanske sposobnosti i zabrinutosti da primijeti potrebe malenih. Njezino srce koje je ukorijenjeno u Isusovu Srcu postaje kolijevkom one stvarnosti koja će se kasnije nazvati Družbom. I prije osnutka Družbe i prvih sestara koje su se pridružile, kao i njezina kanonskog utemeljenja, valja zaključiti kako se osnutak zbio na

Božji poticaj. Mjesto zbivanja ponajprije je bilo Božje Srce, potom Marijino. Upravo želja Božje ljubavi da dođe do malenih morala je naći otvoreno srce i našla ga je upravo u Mariji. U jednom pismu Marija piše: "Poljubi za mene sve malene, a Karmeli šaljem deset poljubaca, reci joj neka bude dobra pa će joj Majka donijeti nešto." Njezina želja da svakome prenese ljubav i blizinu na poseban način se očituje i u pismu fra Arkandelu iz Camerina koje mu piše 9. siječnja 1897. i u kojem mu živopisno opisuje i s mnogo detalja kako je našla prvu štíćenicu i kako nije mogla odoljeti da je primi. Kod ovog susreta u Mariji se rodila, osim dimenzije zrele žene, i majka. Ovaj osjećaj majčinske odgovornosti snažno obilježava daljnji rast (usp. M. Szentmártoni, *Božja moreplovka*, str. 59.).

Naš duhovni rast u sebi uvijek nosi izgradnju vlastitoga identiteta. Biti kršćanin nije rezultat neke etičke odluke ili neke velike ideje, nego je susret s događajem, s Osobom, koja životu daje novi smisao, obzor i pravac. Četvrti pravac Marijina života zasigurno je bio određen pitanjem koje je Isus uputio u današnjem evanđelju apostolima. "Što govori svijet tko sam ja?" (Lk 9, 18). Marija je u odgovorima na ovo pitanje pred očima imala društvene i političke prilike iz svoje okoline. Imala je pred očima siromahe i bogate. Međutim, Krist nije miran i on dalje inzistira. Njega ne zanimaju analize i statistike, njega zanima Marijino srce. On joj postavlja još jedno pitanje. Ovaj put direktnije i odlučnije. Pita je: "A što ti, Marija, kažeš tko sam ja za tebe?" Isusovo intimno pitanje Mariji zahtijevalo je intiman i potpun odgovor, odgovor životom. U Mariji se iz toga osobnog Isusova pitanja rađa vjera, u kojoj poput Petra može reći u ime svih sestara koje će u budućnosti stati uz nju, živjeti njezino oduševljenje Kristom i malenima, najodbačenijima, stati na stranu maloga

čovjeka: "Ti, Isuse iz Nazareta, ti si Pomazanik, sin Boga živoga. Ti si onaj kojem se isplati povjeriti život i budućnost. Ti si onaj s kojim ne gubimo nego dobivamo, s kojim ne rasipamo nego skupljamo. Isplati ti se pokloniti dane i godine. Isplati se samo tebi potpuno pripadati. Vrijedan si da radi tebe mijenjamo planove života i projekte budućnosti. Ti, Isuse, ti si moje sve."

Marijina vjeroispovijest je poput one Petrove. Iskrena i duboka, osjećajna i intimna. Marijin hod koji je ona započela je hod vjere u Isusa kojem se isplati sve dati. U trenutku njezina predanja koje je ponavljala iz dana u dan pred očima je imala sestre, svaku od vas danas, svoje duhovne kćeri. Imala je pred očima i sve nas koji smo se večeras okupili oko dva srca: ponajprije Isusova Srca na kojem su se napajali toliki sveci i mučenici, a večeras nas okuplja i srce Utemeljiteljice, srce koje je bilo jednostavno i otvoreno. Srce koje je bilo uistinu suobličeno Srcu Onoga kojemu je sve predala, Isusu iz Nazareta.

Papa Franjo nas upozorava u novoj Apostolskoj pobudnici "Evangeliu Gaudium" – "Radost evanđelja" kako vjera u Boga i ispovijedanje Duha Svetoga sa sobom nosi i socijalnu dimenziju u kojoj Duh koji djeluje u svima želi ući u životnu situaciju svakoga od nas i u toj situaciji uspostaviti Kraljevstvo Božje (usp. EG, 178). Mi koji prihvaćamo i vjerujemo Božjoj riječi dužni smo zaživjeti tu Riječ u djelatnom susretu s bratom čovjekom.

Marija je bila osoba u kojoj se vidjelo ostvarenje Božje riječi ne samo u slušanju nego u socijalnom angažmanu i ljubavi prema malenima. U ovoj večerašnjoj prisutnosti Bog nas hrani na tri načina: svojom Riječju – Evanđeljem, Krvlju i Tijelom te predivnim primjerom jedne Službenice Božje koju je podigao u našem vremenu kao divan svjetionik onim dušama koje tragaju za svetošću.

MAJKA UTEMELJITELJICA - SRCEM UZ SRCE ISUSOVO

Ovu drugu večer trodnevne pripreve nalazimo se u prisutnosti Majke Utemeljiteljice. Njezin lik nam odzvanja, a sila Duha “koji struji u život vječni” (Iv 4, 14) i danas snažno govori svima nama koji smo zagledani u tu kćer Presvetog Srca Isusova. Danas nam snažno progovara knjiga Propovjednikova koja kaže: “Zato se raduj, mladiću, za svoje mladosti, i veseli se u danima svoga mladenaštva; idi putovima svoga srca i slijedi želje svojih očiju” (Prop 11, 9). Ta jasnoća Propovjednikove želje kao da je odzvanjala Marijinim srcem. Radost i mladost u sebi su nosile želju da hodi Božjim putovima te slijedi i ostvaruje svoje želje. Marija se nije odveć zaustavljala na trenutcima mladosti. Nije čeznula za uživanjem. Sav svoj život usmjerava prema početku i cilju - Srcu nad srcima, Srcu koje znači Ljubav, Srcu njezina odabranika i zaručnika Isusa iz Nazareta. Marija uzimajući svoje novo ime Krucifiksa - Raspeta, u svoj ljudski identitet ucjepljuje jednu novu karakteristiku i želju - suobličiti se svom rassetom Spasitelju. U evanđelju po Luku Isus nam poručuje: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe,

neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom” (Lk 9, 23). Primanje križa na svoja ramena nije primanje nekoga beznačajnog tereta koji smo dužni nositi od točke A do točke B. Prihvatanje križa znak je spasenja. Kada piše Galaćanima sv. Pavao govori da im je “pred očima Isus Krist bio ocrtan kao Raspeti” (Gal 3, 1). Tko je i kakav je bio taj Raspeti kojega je Pavao htio staviti pred oči Galaćana, a i kojeg želi staviti danas pred naše oči pa čak i utisnuti ga u našu dušu. Raspeti sigurno nije bio razapet u mirisnoj ružinoj vodici. Njegovo raspeće bilo je otkupiteljsko. “Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom - jer pisano je: ‘Proklet je tko god visi drvetu’” (Gal 3, 13). Pavao nije miješao ruže s križem. Prokletstvo (katara) je u Bibliji istoznačnica napuštenosti, praznine samoće, odvojenosti od Boga i isključenjem iz naroda. To je bila neka vrsta korjenite ekskomunikacije - izopćenja. Kristovo prihvaćanje rassetosti - prokletstva za nas uvodi nas u duboku tajnu njegove ljubavi (usp. R. Cantalamessa, *Život u Kristovu Gospodstvu*, str. 83.). Biti rasset i potpuno odvojen u sebi nosi duboku nakanu predanja za druge. Marijino predanje u sebi ocrtava Kristovu želju. Predati sebe za sve one, koji će po toj milosrdnoj ljubavi koja dolazi od Oca, ostvariti susret s Bogom.

Duh Krista patnika, koji je spreman položiti život za braću (usp. 1 Iv 3, 16), ulazi u svakoga od nas po sakramentima, po živoj riječi evanđelja, po molitvi i trpljenju svojih dnevnih dužnosti koje nam Bog povjerava, konačno po križu na kojem smo se raspeli, baš poput Isusa. U toj dimenziji crpimo i dobivamo slasti Rassetosti kao i nektar toga drva koji je zasigurno život vječni.

Marija je svoje staro srce u Rassetosti i

poniženju koje je prihvatila osnivajući novu stvarnost - Družbu, zamijenila novim srcem, srcem Rasketoga. Današnje nam evanđelje otvara upravo tu dimenziju. Nakon onog jučerašnjeg: "Što ljudi kažu tko sam ja? - Što vi kažete tko sam ja?", današnje evanđelje nam govori kako su se mnogi divili Isusu, "svemu što je činio", ali on nije dokraja zadovoljan time. Isus svoje učenike odgaja i kazuje im: "Uzmite k srcu ove riječi: Sin Čovječji doista ima biti predan ljudima u ruke" (Lk 9, 44). Srce na koje Isus smjera je duboka čovjekova bit. Često smo skloni zaustaviti se na površini i bljesnuti s divljenjem prema nečem što vidimo. To divljenje je ono koje brzo iščezne. Znajući to, Isus traži od apostola da njegove riječi i djela pohrane u srce, na sigurno mjesto. Marijin život postaje jedna velika otvorenost, susretljivost, "korespondencija i komunikacija" sa Srcem Isusovim. Pred njim se zaustavlja, njemu postavlja pitanja, s njim se savjetuje. Riječi koje joj Isus govori uzima ozbiljno k srcu. Večeras i nama Bog želi podesiti naše "frekvencije srca" kako bismo se "umrežili" sa Srcem njegovim. Poruka koju nam Srce Isusovo večeras želi izreći zasigurno je da budemo usmjereni na

ono što primamo, da ne budemo rastreseni onime što je oko nas, što nas okružuje. Isusova želja Isusa za nas je da se raspnemo grijehu, oholosti i da poniznost dobije pravo boravka u našem životu.

Papa Franjo govoreći o poniznosti Djevice Marije kaže: Marija je ona koja zna pretvoriti špilju za životinje u Isusovu kuću upotrijebivši nešto siromašne odjeće i obilje ljubavi. Ona je mala očeva službenica koja mu daje hvalu. Ona je pažljiva prijateljica koja se uvijek brine da ne ponestane vina u našem životu. Njezino je srce probio mač i poznaje sve naše boli. Ona je misionarka koja nam se približava u životu otvarajući naša srca vjeri svojom majčinskom ljubavlju (usp. EG, 286).

Baš poput Djevice Marije, i Krucifiksa - Rasketoga stavlja se u službu rasketoga Srca, Isusa kojemu je željela omiljeti i predati mu sve. Večeras, zajedno s Isusom i Majka Marija Krucifiksa želi nam poručiti da se ne divimo Isusu samo izvana, nego da sve ono što smo čuli pohranimo u svojim srcima i poneseo svojim kućama kako bi Božja riječ rasla, a snaga njegova duha i preko nas "strujala u život vječni".

Slijeva mons. Nikola Imbrišak i don Damir

RASPETA ZA USKRSNUĆE

Slika *Skidanje s križa* Pétera Rubensa
koju je Utemeljiteljica imala u sobi

“Ako u kući ne stanuje gospodar, brzo je zahvati tama, nečistoća i neizglednost, te se sve napuni smećem i smradom. Tako se i duša ako u njoj nema Gospodina s anđelima koji ga u njoj slave, ispunja tminama grijeha, ružnim privrženostima i svakovrsnom sramotom. Jao putu kojim nitko ne ide i na kojem glasa čovječjeg čuti nije. Stan je zvjeradi. Jao duši ako po njoj ne šeće Gospodin koji glasom svojim goni iz nje zle duhovne zvijeri” (sv. Makarije).

Nadahnuta ovom sviješću, Marija je zgleđana u Gospodina. Marija - Krucifiksa - Raspeta. Njezina rassetost nipošto nije ona koja je sputava. Raspeta za Krista, ali povezana s njegovim Srcem, Marija odlučno ide naprijed. Danas, u nedjelju, dan na koji se na poseban način spominjemo Kristova uskrsnuća, zagledat ćemo se u Utemeljiteljicu i njezine posljednje godine života. Zasigurno smo ne

jedanput čuli riječi pisca poslanice Hebrejima o glavarima, o onima koji su nam navješćivali Riječ svojim riječima i djelima, kojima nas potiče “promatrajući kraj njihova života, nasljeđujete njihovu vjeru”. Posljednje godine života na zemlji koje je proživljavala Utemeljiteljica zrače živom vjerom u uskrsnuće. Rassetost koja rađa postojanošću nije bila sama sebi svrha i cilj. Rassetost tek u uskrsnuću dobiva svoj vrhunac i ostvarenje. Prekrasne su i poticajne riječi fra Kajetana koje nam daju potvrdu o ljepoti rassetosti za Isusa: “Predraga u Isusu Kristu! Od časa kad ste obukli svetu haljinu, nosite prekrasno ime Marija Raspeta. To ime vam nije dano bez posebnog poticaja s neba. Znalo je nebo za moralne i tjelesne slabosti koje vas čekaju pa s toga vam odredi da se zovete rasseta, kako bi vas i vaše ime podsjećalo na to da trebate i sama htjeti biti rasseta.” Završava fra Kajetano: “Prigrnite svoj križ i uskliknite: “Ti si moja uniforma...”” (M. Szentmártoni, *Božja moreplovka*, str. 173.). Kako je predivno nazvati križ svojom uniformom, svojim habitusom, identitetom. Pitam se večeras, zar ne bi kršćani trebali postati prepoznatljivi po stilu nošenja križa. Netko će se pitati postoji li stil nošenja? Naravno da postoji! Fra Kajetano napominje Mariji “...trudi se da tu uniformu ne osramotiš svojom nestrpljivošću i svojim jadikovkama!” Susret kršćanina s križem, uvijek u svojoj ljudskosti, nosi težinu i bol, ali kršćanin je pozvan biti čovjekom iskrene nade. Vjera kojoj smo povjerovali u sebi nosi jednu dublju dimenziju koja nadilazi običan pogled. Vjera u Isusa uskrslog jamči nam svjetlo nakon tame, radost nakon žalosti i ponajviše smisao u besmislu s kojim nas trajno plaši davao. Kako kaže sv. Makarije, duša je kao vrt po kojem treba hodati Gospodin, njegov moćni glas razgoni tmine.

Karizma, poniznost i ljubav, ponizno predanje i posvemašnja ljubav za malene zasigur-

no su bile temeljne Marijine karakteristike. Bog nam daruje različite darove (harismata). Ponizna ljubav je jedini uvjet za čuvanje karizme. Jedino ponizna ljubav jamči da taj velik dar koji nam je Bog darovao, nećemo izgubiti u svakodnevi, nego ćemo je upotrijebiti za izgradnju Kristova tijela.

Drage sestre Presvetog Srca Isusova, Utemeljiteljica kao da vam je ostavila oporuku u riječima fra Kajetana. Biti raspeta za Krista nije nikakva sablazan, nikakvo gubljenje vremena. Biti raspeta današnjem svijetu ne znači izgubiti sebe. Neka vam križ i raspeta postane odijelo, habitus. Pavao nam je želio tako zorno navijestiti Krista, i to raspeta. Od kuda ta želja? Vjerujem da dolazi iz Pavlova iskustva da jedino s Kristom i njegovim križem u kojem svi naši križevi imaju smisao možemo postići spasenje. Prigrлити križ je naša zadaća. Kako ćemo prepoznati da smo to učinili? Zasigurno po radosti koja prebiva u nama. Radost evanđelja ne može u nama uzrokovati trajnu tugu. Ako uistinu živimo evanđelje, ono nas svakodnevno potiče da radosno svjedočimo. Nema ništa strašnije od tužna kršćanina, kršćanina koji ne vjeruje

u uskrsnuće. Marijina vjera okrunjena je vjedom u uskrsloga Krista. Ona se s ovoga svijeta preselila u sigurnu luku u noći 29. rujna 1922. Godine. Njezin nam lik još glasnije naviješta evanđelje, rječitije i snažnije nego kad je bila na zemlji. Marijin vapaj nama danas, posebice vama sestre koje živite pod njezinim imenom i Konstitucijama, isti je onaj gromoglasni kojega nam papa Franjo više kada govori o trgovini ljudima: “Želim da čujete vapaj Boga koji pita sve nas: ‘Gdje ti je brat?’ (Post 4, 9). ... To je nešto što se tiče svih nas! ... i mnogi imaju krv na svojim rukama zbog mirnog i nijemog sudioništva” (EG, 211). Uistinu je Papa glasan i prodoran, poput svetog Augustina koji kaže u svojim govorima “Gospodine probio si moju gluhoću”. Neka nam večeras službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić progovori svojim žarom, onim istim kojim je sakupljala ostavljenu djecu, onim istim kojim se borila protiv struja i nedaća koje joj nisu išle u prilog. Taj žar je zasigurno moćan zapaliti i moje i tvoje srce ako mu dopustimo. Taj žar je žar Srca Isusova koje želi zapaliti cijeli svijet, ali po meni i po tebi, danas i ovdje. Amen.

U kapeli Presvetog Srca Isusova u Pomeriju

DAN PREMINUĆA SLUŽBENICE BOŽJE

Propovijed mons. Valtera Župana, krčkoga biskupa

mons. Valter Župana, krčki biskup

Značajka je muževa i žena utemeljitelja raznih redovničkih zajednica da su na temelju svoga duhovnoga života dalekovidno i mudro uvidjeli prilike i prema tome potrebe vremena u kojem su živjeli te na temelju toga viđenja raspoznali svoj životni poziv. Mnogi, možda i većina od njih, nisu mislili na utemeljenje nekih zajednica, nego su jednostavno živjeli i radili.

Rekao sam “na temelju svoga duhovnog života” jer su upravo zbog toga znali i uspjeli stvoriti sklad između molitve i rada, angažiranosti. Znali su provoditi sadržajan duhovni život, pa su zato znali i raditi – uspješno, mnogo i plodonosno. Ne daleko od vremena u kojem je Božja službenica Marija Krucifiksa započela i razvila svoju apostolsku i karitativnu djelatnost, i sveti Ivan Bosco uvidio je nasušnu potrebu rada s djecom i mladeži. Vaša Utemeljiteljica, Božja službenica, također je prionula uz takvo poslanje brinući se o djevojkama. Uopće je suvišno pitati se je li danas takva potreba iščezla, nestala. Ona je danas samo zahtjevnija i teža. Traži više umješnosti i gorljivosti. Kažem gorljivosti, jer se među osobama koje su se posvetile svećeničkom i redovničkom pozivu osjeća ono što je prisutno i među ljudima uopće: klonulost i apatija, a još je prije Drugoga svjetskog rata sv. Maksimilijan Kolbe govorio i upozoravao kako se širi jedna pogubna stvarnost koju su tada nazivali indiferentizmom.

Zato je suvišno raspravljati je li danas karizma Božje službenice, vaše Utemeljiteljice, još uvijek aktualna, suvremena i potrebna našem vremenu i ljudima. I te kako je potrebna. Samo se moramo pitati hoće li se danas naći onih koji će na Božji upit upravljen Izaiji: “Koga da pošaljem i tko će nam poći” oduševljeno odgovoriti: “Evo me, pošalji mene.” No te spremnosti ne može biti bez Božjega ohrabrenja. Jer će se inače dogoditi ono na što je Bog upozorio Jeremiju, kada ga je pozvao za proroka. Ja tebe danas postavljam za zidinu brončanu... neosvojivu, borit će se protiv tebe, ali te neće nadvladati. A Jeremija se sav usplahirio: Gospodine Bože, je ne znam govoriti, ja sam dijete... Pazi, nemoj govoriti ja sam dijete, sve što god ja kažem, ti ćeš učiniti da se stvarno prestrašiš, i onda neće biti ništa od svega što sam s tobom naumio (usp. Jr 1). Taj strah je u velikom srodstvu s apatijom: ne može se ... ma gdje ćeš danas ... klonulost. Samo ondje gdje je prisutna hrabrost koja samo od Boga dolazi, koju su apostoli primili na dan Duhova, samo ta hrabrost pobjeđuje, što je evanđelist Ivan rekao: “Naša je vjera pobjeda koja pobjeđuje svijet.” Te vjere i hrabrosti nema bez Božjega Duha, a Duha se dobiva molitvom, kao što su apostoli deset dana prije Duhova bili u intenzivnoj molitvi. Molitva i Riječ koja neprestano prisjeća da smo loza od koje se očekuje da rodi, pod prijetnjom sječe i bacanja u vatru, ali da zato trebamo stalno što čvršće biti povezani s trsom i da bez te povezanosti ne može biti nikakvog ploda ni uspjeha. Od te povezanosti dolazi nadahnuće i snaga za sve ono što slijedi. Mislim da je naročito na našem riječkom području potreba vaše karizme jako izražena i nemojte dopustiti da vas zahvati uskogrudnost i zatvorenost, da vas svladaju besplodne zadjevce, nego otvorite oči srca i vidjet ćete kako je žetve mnogo. Neka vas u radu i životu, po zagovoru blažene uspomene vaše Utemeljiteljice, resi zanos i žar.

U ŽENSKOM UČENIČKOM DOMU

Ove godine smo nebeski rođendan Majke Krucifikse, u ponedjeljak 29. rujna, proslavili na poseban i zanimljiv način. Zajedno sa s. Dobroslavom Mlakić, postulatoricom i s. Anitom Crnković, ravnateljicom Doma, posjetili smo važna mjesta u Rijeci koja su na neki način obilježila njezin život i djelovanje. Obišli smo crkvu Uznesenja Marijina, u kojoj je Marija Kozulić krštena, zatim crkvu sv. Jeronima i kapelicu Bezgrješnog Začeca, gdje je poučavala djecu u vjeronauku i pripremala ih za svete sakramente i na kraju kapucinsku crkvu Gospe Lurdske, gdje je položila svoje svete zavjete Isusu. Nakon zajedničkog svečanog objeda slijedila je radionica o poznavanju života i djela Marije Krucifikse Kozulić.

Smrt Majke Marije Krucifikse 29. rujna 1922. jako je potresno odjeknula gradom. Govorilo se da je umrla Majka Rijeke, umrla je Majka brojne djece. Otišla je svetica. Ove

su me riječi potakle da dublje razmišljam o Mariji, da bolje shvatim njezin život i djelovanje. Sve svoje što je imala dijelila je. Tako je dijelila svoje znanje podučavajući djecu. Dijelila je svoj krov i tako odgojila mnogobrojnu djecu, čuvala ih i omogućila im obrazovanje. I najvažnije: dijelila je i svoju vjeru i širila je gdje god je mogla. Zato je ona majka brojne djece. Nikad nije bila sebična, uvijek je mislila na njih. Život joj sigurno nije bio kao u bajci, no prošla je kroz sve nedaće jer je imala čvrstu vjeru i plemenit cilj. Takva je ona u očima svoga grada i svih onih koji joj se dive.

Mnogo bi se ljudi trebalo ugledati u nju, u njezin život i djela, ali najviše u njezinu vjeru. Majka Marija Krucifiksa moj je uzor, a njezina djela me potiču da i ja živim poput nje uvijek za druge.

Antonela Bogdanić

Slijeva kapucin fra Zlatko Šafarić, djevojke Doma Marije Krucifikse Kozulić sa s. Anitom u kapucinskoj crkvi u Rijeci

Tina Galant je sve oduševila pjesmom Anđeo

“Nema uzvišenijeg posla od odgoja mladeži.”

Marija Krucifiksa Kozulić

MAJKA KRUCIFIKSA I NJEZINE SESTRE U LICI

Iza nas je sv. Barbara, a pred nama sv. Nikola, sveci uz koje su vezani običaji darivanja. Zbog hladnoće, u Lici mnogi već na sv. Barbaru siju božićnu pšenicu. Isus je uzeo primjer pšeničnoga zrna koje mora umrijeti da bi živjelo i dodao da to vrijedi za sve ljude. Isus nam je pokazao da naš život raste upravo po svakodnevnoj raspoloživosti da budemo kao zrno koje kroz umiranje donosi novu mladicu života. U životu naše Majke Krucifikse umrlo je mnogo toga dok je ona narasla do svetosti i dok se iz njezina umiranja rodila i rasla naša Družba, da bismo mi sestre došle u nju tražeći novi život u Božjemu Srcu i po Njemu. Čovjek koji umire grijehu, koji se bori protiv svojih pogrešaka i loših navika, tko je ponižen... rađa se na milost, na uspjeh, pobjeđuje, postaje gospodar sebe, niče u dobru, uskrsava na nov život. Sve ovo iščitavamo iz života naše Utemeljiteljice. Na spomen njezina preseljenja s ove zemlje u Božje Kraljevstvo pripremali smo se, kao i prijašnjih godina, devetnicom. U našu kapelu Presv. Trojstva u Biskupskom domu u Gospiću stavile smo sliku Majke Krucifikse, okitile je i molile se da je Gospodin uzdigne na čast oltara i da bude naša zagovornica u Nebu.

Mi sestre u Lici okupljamo se na mjesečne duhovne obnove u Biskupskom domu u Gospiću. Ovog ljeta premješten je dosadašnji voditelj fra Zlatko Šafarić pa smo zamolile fra Josipa Grivića da preuzme tu obvezu budući da su nam kapucini blizi ne samo po nama ovdje najbližem samostanu u Karlobagu nego i po Majci Krucifiksi i po riječkoj suradnji s njima. Budući da je s. Ljubomira 29. rujna imala obvezu u školi, proslavu smo organizirale u subotu 27. rujna. Fra Josipu Griviću dale smo "Božju Moreplovku" da je upozna i da onda zajednički proslavimo njezin najljep-

ši trenutak na zemlji, preseljenje u Kraljevstvo Božje. Došle su sestre iz Otočca. Nakon razmatranja i sv. ispovijedi, slavili smo sv. misu i ujedinile se sa svim našim sestrama u nebeskom prisustvu Majke! Pater je u propovijedi naglasio da je naša Majka Krucifiksa uplovila u sigurnu luku Božjega Srca: "Pročitao sam da su je resile krjeposti poniznosti, čistoće i mrtvljenja", rekao je te zaključio njezinim riječima: "Kad bismo obavili sve pobožnosti i molitve a zaboravile na sestrinsku ljubav koja posvećuje i potiče na milosrđe, ne bismo bile redovnice."

s. Robertina Medven, SCJ

U ŽUPNOJ CRKVI SV. JOSIPA U SLATINI

vlč. Dragan Hrgić, župnik u Slatini

U slatinskoj crkvi sv. Josipa, 29. rujna na svetkovinu svetih Arkandela, svečano je obilježen spomendan preminuća službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

Svetu misu predvodio je župnik vlč. Dragan Hrgić. U prigodnoj propovijedi vlč. Hrgić povezo je svetkovinu svetih arkandela sa životom Majke Krucifikse te rekao: "Slavimo danas arkandele: Mihaela, Rafaela i Gabrijela, ta duhovna bića koja nas štite, zagovaraju nas, bdiju nad nama i nevidljivom nam snagom pomažu svakoga dana, ali se spominjemo također i Majke Krucifikse koja je utemeljila Družbu sestara Presvetog Srca Isusova, koja

je živjela svetim životom te pomagala i štitila one koji su trebali pomoć i zaštitu.” Govoreći o svecima, vlč. Hrgić je naglasio kako sveci nisu samo neki ljudi koji su živjeli nekada na zemlji, nego da je svatko od nas pozvan na svetost. Istaknuo je kako treba biti svet u svojoj obitelji, na svom radnom mjestu, među ljudima koje susrećemo. Biti tamo gdje jesam, raditi i djelovati, ali također imati vremena za molitvu i za Boga. Tako je živjela Majka Krucifiksa. Živjela je s malenim, odbačenim, napuštenim ljudima te je mnoge godine svoga života posvetila upravo brizi za takve. Gledajući njezinu sliku, njezi primjer, možemo se zapitati “Jesam li ja spreman pomoći bližnjemu u nevolji, imam li ja u svome srcu mjesta za ljude koji nemaju, za one koji su potrebni

pomoći i zaštite?” Majka Marija Krucifiksa pravi je primjer svetosti života, jer je svoju vjeru u Krista živjela i nasljeđovala njegov put dajući se, nesebično, za malenog čovjeka. Poznato je kako je Majka Krucifiksa često isticala tri pojma: “Jaslice, križ i euharistija – tri čuda ljubavi”; maleni Isus u jaslicama, Isus prikovan na križu i Isus u euharistiji koji se u sve tri momenta daruje čovjeku iz ljubavi; ona je dodala i četvrti pojam: Djevica Marija – od nje nam dolazi spasenje – Isus Krist.

Nasljedujmo i mi Krista, slijedeći primjer službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić čije proglašenje blaženom čekamo i kojoj se za zagovor molimo, istaknuo je vlč. Hrgić.

Dario Vrbaslija

RESTAURIRANA I BLAGOSLOVLJENA ZASTAVA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

Sestre Presvetog Srca Isusova svečano su proslavile blagdan svoje Družbe, svetkovinu Presvetog Srca Isusova u petak 27. lipnja u istoimenoj kapeli na Pomeriju u Rijeci. Misno slavlje predvodio je vlč. Đuliano Trdić, mladomisnik Riječke nadbiskupije, koji je tom prigodom blagoslovio restauriranu zastavu Presvetog Srca Isusova, ručni rad Marije Kozulić te sliku buduće blaženice koju je Postulaturi darovala riječka slikarica Marija Brezac Benigar.

Radi se o zastavi riječkoga ogranka Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, koju je 1879. u Trstu osnovao kapucin fra Arkandeo iz Camerina. Dugogodišnja članica Udruge bila je uzorna i revna pedagoška i karitativna djelatnica, službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić.

Na kraju misnoga slavlja vjernicima se obratila s. Dobroslava Mlakić otkrivši deta-

lje vezane uz zastavu Udruge, koju je Marija Kozulić, kao ravnateljica riječkoga ogranka, izradila u svili i zlatu i o tome pismeno, 19. lipnja 1892. izvijestila utemeljitelja Udruge

vlč. Đuliano Trdić blagoslivlje zastavu

fra Arkandela: “Evo me radosna srca, moj Velečasni Oče, da Vam izrazim naše neizmjereno zadovoljstvo zbog trijumfa Presv. Srca Isusova u ovom gradu! Njegova zastava (koja je prekrasno uspjela) bila je veoma svečana u procesiji za Tijelovo, bila je to najljepša zastava grada Rijeke! Slika Presv. Srca je velika, jer sam ja željela da bude takva i svi su je mogli tako izdaleka lijepo vidjeti! Hodalo je tako dostojanstveno to Presv. Srce po prvi put po ulicama Rijeke! Slijedile smo ga nas 25 njegovih Kćeri i Službenice, koje smo bile obučene dakako kao u Trstu u crno s crnim velima, s crvenom vrpcom i svijećom u ruci. Žao mi je da nisam mogla napraviti crveni pojas svim Službenicama zbog nedostatka novca. Nadamo se da ćemo za iduću godinu moći pripremiti barem nekoliko. Dakle sve se svidjelo Riječanima. Zastava je ovih osam dana izložena u katedrali, tamo je svečana devetnica u čast Presv. Srca Isusova. Oh koliko smo zahvalne Isusu! Zastavu je blagoslovio Monsinjur (Bedini, župnik), jer se radila upravo do zadnjeg trenutka, a nije bila gotova za vlč. o. Stefana (Civittla, kapucina).”

“Dana 29. svibnja pristupilo je 6 novih Službenica (u Udrugu). Mnoge su nam došle pošto su vidjele našu procesiju da budu upisane, ali sigurno da treba biti jako oprezan. Molite se uvijek za nas, Oče moj.”

Zastava Udruge se redovito izlagala u župnoj crkvi Uznesenja Marijina prigodom svečanog primanja i posvete novih članica, a restaurirale su je Marijine sestre u Trstu.

SUSRET S IZVORIMA

U subotu 5. srpnja proslavili smo u Kući matici “Nazaret” 115. obljetnicu osnutka naše Družbe. Nakon molitve Srednjeg časa vrhovna glavarica Družbe s. Nives Stubičar pozdravila je sestre riječima Psalmista “Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti” (Ps 133, 1).

Sveti Otac u Godini posvećenog života pozvao je redovništvo da prikupi svjedočanstva koja su ostavili njihovi utemeljitelji i utemeljiteljice raznih družbi i redova čime nas je sve pozvao na obnovu. Slijedeći poticaje pape Franje predavanje na Dan Družbe “Susret s izvorima” održala s. Dobroslava Mlakić. Govor o izvorima vraća nas početnoj karizmi, to jest onom prvotnom nadahnuću koje je od Gospodina primila naša Majka Utemeljiteljica, ali uvijek za dobro drugih. “Život naše Majke Utemeljiteljice možemo promatrati i podijeliti na dva njezina životna razdoblja. Prvi, i veći dio svoga života živjela je i apostolski djelovala kao zauzeta aktivna katolička laikinja, a u drugom životnom razdoblju možemo je promatrati kao redovnicu i utemeljiteljicu”, uvodne su riječi s. Dobroslave na kojima je temeljila svoje izlaganje. S. Dobroslava je predstavila Konstitucije Udruge, njezin duh, karizmu i duhovnost, to jest korijene nastanka i razvoja Družbe, koja je “rođena iz Udruge”, a koju je osnovao kapucin fra Arkandeo iz Camerina. Prvi pisani trag o tome da Fra Arkandeo želi osnovati redovničku zajednicu jest ključni tekst Konstitucija Udruge (iz 1879., str. 20, br. 14), gdje stoji: “Sestre sabrane u redovničku zajednicu uz odobrenje ordinarija, obvezuju se na zajednički život u svemu, obdržavat će što je moguće savršenije tri evanđeoska savjeta: siromaštvo, čistoću i poslušnost prema vlastitim Konstitucijama.” Potom je predstavila prvu verziju Konstitucija Družbe iz ruku fra Arkandela

dr. Antun Tamarut

iz 1893. i konačnu verziju Pravilo i Konstitucije utemeljenja Družbe iz 1899. godine.

“I što na kraju reći nego da možemo otpjevati *Tebe Boga hvalimo* što su, uza sve povijesne

kušnje i nevolje kroz koje je prošla naša Družba, sačuvani temeljni pisani izvorni dokumenti naše Družbe. Pa neka nam Bog daruje milost da ih uzljubimo svim marom, proučavamo i po njima živimo, po zagovoru naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse”, zaključila je s. Dobroslava. Euharistijsko slavlje predvodio je dr. sc. Anton Tamarut, profesor na KBF-u u Zagrebu.

Program o ljubavi koja se umnaža samo onda kada se dijeli priredile su mlađe članice Družbe. Na kraju programa vrhovna glavarica s. Nives podijelila je sestrama “lijek” Ljubav forte, koji “pomaže u jačanju naše vjere u Božju ljubav te liječi sve duševne bolesti koje su posljedica grijeha”.

Neka nas prati zagovor naše Službenice Božje u ostvarenju poslanja na koje smo svi pozvani - biti uistinu sestre Presvetog Srca Isusova.

s. Tereza Gojani

DAN ZAHVALNOSTI MAJCI BOŽJOJ

Djeca iz Dječjeg vrtića Mima

U povodu proslave Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana branitelja te godišnje proslave Gospe Lurdske, u vrtu samostana Presvetog Srca Isusova i Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić na Pomeriju u Rijeci, generalni vikar Šibenske biskupije Marinko Mlakić predvodio je u utorak 5. kolovoza svečano misno slavlje. Tom je prigodom obilježena 103. godišnjica otkad je u znak zahvalnosti za čudesno i potpuno ozdravljenje službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić dala izgraditi špilju Gospe Lurdske u vrtu samostana koja i danas tamo stoji.

Generalni vikar Šibenske biskupije u svojoj je propovijedi naglasak stavio na značenje zahvalnosti i poslušnosti. "Zahvalnost ima čudesnu moć i čini pretvorbu, stvara novu vrijednost koja nam danas treba više no ikad", rekao je mons. Mlakić. "Isus je na posljednjoj večeri uzeo kruh i zahvalio i po toj zahvali on je postao naš život vječni." Govoreći o Isusovu umnažanju riba i kruha, istaknuo je da se taj čin nije dogodio izgovarajući magične, nego riječi zahvale. "Kada smo zahvalni Bogu na onome što imamo, tada nam je to dovoljno

za život. Snaga zahvalnosti najviše se očituje u patnji, kada križ postane sredstvo spasenja."

S druge strane, nezahvalnost čovjeku donosi okus gorčine, nezahvalnost čovjeka zarobljava na što upozorava sv. Pavao: "Jer premda upознаše Boga, ne iskazaše mu kao Bogu ni slavu ni zahvalnost, nego ishlapiše u mozganjima svojim te se pomračí bezumno srce njihovo" (Rim 1, 18-21). Mons. Mlakić je u nastavku istaknuo da nezahvalan čovjek misli samo na sebe i zatvara se u vlastiti svijet dopadnosti. Kršćanima je sveta misa znak zahvalnosti, no mali postotak ide redovno na misu te možemo reći da su kršćani postali nezahvalni i to je uzrok mnogih današnjih nedaća, upozorio je.

"Trebamo uzeti ono što imamo, uprijeti pogled u Nebo i zahvaliti Bogu, kao što je to učinila Majka Krucifiksa. Zahvalna žrtva nas jedina približava Bogu", rekao je mons. Mlakić i kao primjer naveo Abrahama koji je bio spreman žrtvovati sina. "Ono što smo spremni Bogu žrtvovati, to posjedujemo. Ako nešto nismo spremni Bogu žrtvovati, tada to posjeduje nas." Dodao je kako je uz zahvalnost važna poslušnost Stvoritelju po uzoru na Blaženu Djevicu Mariju čiji 'neka mi bude' je najsjajniji primjer te poslušnosti. U toj poslušnosti odgajala je Isusa i zbog takve poslušnosti Bog ga je uzvisio i dao mu 'ime nad svakim imenom', zaključio je mons. Mlakić.

Helena Anušić

Slijeva mons. Marinko Mlakić,
mons. Nikola Imbrišak i mons. Sanjin Francetić

IZLOŽBA U CRIKVENICI

“Život i djelo službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić i Družba sestara Presvetog Srca Isusova” naziv je programa i izložbe predstavljene u srijedu 13. kolovoza u atriju Hotela Kaštel u Crikvenici. Središnje predavanje o životu i djelima službenice Božje Majke Krucifikse, utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova i njezinu povijesnom razvoju održala je postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić. Malo je znano današnjoj javnosti, tako i građanima grada Crikvenice, koju i kakvu je ulogu imao taj grad u povijesti Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, ali i koliko je Družba sestara Presvetog Srca Isusova pridonijela odgojnom-obrazovnom i vjerskom životu na ovim prostorima, istaknula je na početku s. Dobroslava. Okupljene je upoznala s detaljima iz života buduće blaženice i osamostaljenjem Družbe u ovome primorskom gradu. Majka Marija Krucifiksa je u vrijeme svoga boravka u Risiki na otoku Krku od 1915. do 1919. dolazila u Crikvenicu radi tegobnog putovanja u ono doba, ali i jer je za dobrobit sirotinje surađivala s crikveničkim župnikom mons. Antunom Rigonijem.

U atriju Kaštela u Crikvenici

“Prve su sestre stigle 1920. godine, a od 1927. u Crikvenici su našle trajno boravište. One su se u ovom gradu morale ne samo izboriti za osamostaljenje nego i za svoj nacionalni i redovnički identitet.” Naime, Prvi svjetski rat usporio je razvoj mlade Družbe, a u vrijeme D’Annunzijeve okupacije Rijeke sestre Hrvatice morale su 15. svibnja 1920. napustiti Rijeku i prebjeći u Crikvenicu, koja je tada bila na području Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. Rijeka je kasnije i stvarno Rimskim sporazumom 1924. pripojena Italiji i sestrama je bilo onemogućeno vratiti se i zbog društvenih i crkvenih prilika s talijanske strane. U takvim prilikama i borbi za opstanak s posljedicama izbjeglištva, nesigurnosti

Detalj s izložbe

i siromaštva, najveći podupiratelji, prijatelji i dobročinitelji bili su im crikvenički župnik mons. Antun Rigoni i književnik Vladimir Nazor, istaknula je s. Dobroslava.

“Providonosno je bilo to što je Nazor 1920. godine imenovan ravnateljem Ladislavova dječjeg doma u Crikvenici, u negdašnjem samostanskome zdanju otaca pavlina, i u suradnji sa župnikom Rigonijem prihvatio je i zaposlio nekoliko izbjeglih sestara iz Rijeke, a druge su otišle u Risiku.” Međutim, sestre su ubrzo naišle na poteškoće jer je Uprava za socijalnu skrb iz Zagreba tražila da ih se zamijeni sa zagrebačkim milosrdnicama. “Tada su se opet Nazor i Rigoni zauzeli za njih, ali sestre su morale privremeno napustiti Crikvenicu i otići u bolnicu Sestara milosrdnica u Zagreb gdje ih je opet posjećivao Nazor, koji je kasnije isposlovao njihov povratak u Crikvenicu”, otkrila je s. Dobroslava. Dodala je da je Nazor pomagao i sirotište u Risiki.

Uz potporu mons. Rigonija, sestre su 1927. kupile kuću u Crikvenici i iste godine otvorile sirotište i zabavište te domaćinsku školu. Tako su u Crikvenici sestre Presvetog Srca Isuso-

va oživotvorile karizmu svoje utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse.

Dio te povijesti predstavljen je na izložbi, čiju su koncepciju na deset panoa osmislile s. Dobroslava i s. Lidija Turić, a dizajn izradio riječki umjetnik Branko Lenić. Četiri panoa slijede kronološki život i djelo utemeljiteljice Družbe, peti predstavlja nastanak i razvoj Družbe Presvetog Srca Isusova, šesti otkriva detalje o dolasku sestara u Crikvenicu, a sedmi predstavlja djelovanje sestara poslije Drugoga svjetskog rata. “Na osmom se mogu vidjeti detalji o djelovanju sestara u inozemstvu i slobodnoj Hrvatskoj, dok posljednji daje uvid u formaciju mladih generacija Družbe”, istaknula je postulatorica.

Izložba je znak zahvale za dobrotu i ljubav koju Crikveničanima upućuju sestre, rekla je vrhovna glavarica Družbe s. Nives Stubičar govoreći o važnosti potpore koju su sestre u teškim povijesnim trenucima dobile od Crikveničana. Njoj i sestrama zahvalio je mons. Dinko Popović, dok je glazbeni program animirao zbor crikveničke župe Uznesenja Djevice Marije pod ravnanjem s. Ancile Jendričko.

Helena Anušić

U ŽUPI SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA

U povodu župnog blagdana Sv. Terezije od Djeteta Isusa na Podvežici u Rijeci, od 28. do 30. rujna održana je trodnevna duhovna priprema za župljane i vjernike grada.

Prvoga dana predstavljena je knjižica križnoga puta s umjetničkim slikama i razmatranjima pokojnog mons. Adama Muchtina, dugogodišnjega župnika i graditelja župne crkve na Vežici, koju je za tisak priredio župnik vlč. Ivan Šarić.

Drugoga dana održano je euharistijsko klanjanje, a treći dan, nakon misnoga slavlja koje je predvodio župnik vlč. Ivan Šarić, održana je tribina o slugama i službenicama Božjim iz našega naroda za koje se vodi postupak za proglašenje blaženima. O krjeposnom i svetom životu sluge Božjega o. Vendelina Vošnjaka upoznao nas je fra Ivan Miklenić, župnik župe sv. Jurja na Trsatu i vikar svetišta Majke Božje Trsatske. Sestra Klaudija Djuran iz Varaždina, uršulinka, govorila nam je o Dobroj Majci Klaudiji koja je umrla na glasu svetosti.

Posebno nam je drago što nas je s. Dobroslave Mlakić iz Družbe sestara Presvetog Srca Isusova upoznala s likom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić i prenijela nam saznanja o njezinu bogatom djelovanju i postignućima na našem riječkom području. "Majka Marija Krucifiksa je stvorila odluku u svom životu: Služit ću Gospodinu, ali u siromašnima", rekla je s. Dobroslava. Potom nam je govorila o apostolskom radu Majke te nje-

*Slijeva fra Ivan Miklenić, s. Klaudija Djuran
i s. Dobroslava Mlakić*

zinu životu koji je potpuno posvetila odgoju i obrazovanju siromašne djece i mladeži. Osnovala je i redovničku zajednicu s istom svrhom u Rijeci. Bila je graditeljica karitativnih ustanova u Rijeci i na otoku Krku, a njezino je nesebično predanje Gospodinu proizlazilo iz duboke vjere i molitve. Majka Krucifiksa je bila žena velike vjere i trajne molitve i sve što je radila i gradila plod je njezine žive vjere i milosrdne ljubavi te je stoga ostavila trajan i svijetao trag u povijesti našega grada Rijeke i naše domovine, trag vrijedan divljenja, zahvalnosti i poštovanja. Umrla je na glasu svetosti 29. rujna 1922. godine. Pokrenut je postupak za njezino proglašenjem blaženom i duboko vjerujemo da će to doskora biti. Molimo se i utječemo zagovoru naših budućih blaženika i blaženica i vjerujemo da ćemo biti uslišani, to jest da će Bog potvrditi njihovu svetost.

Nela Pujić

"Ljubiti znači dati sve i dati samoga sebe."

sv. Terezija od Djeteta Isusa

U SVETIŠTU MAJKE BOŽJE REMETSKE

Za blagdan Male Gospe održana je trodnevnica u svetištu Majke Božje Remetske, tijekom koje su vjernici imali priliku bolje upoznati buduće blaženice našega naroda službenice Božje Majku Mariju Krucifiksu Kozulić, utemeljiteljicu Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, Mariću Stanković, utemeljiteljicu svjetovnog instituta Suradnice Krista Kralja i s. Žarku

Ivasić, milosrdnicu.

Prvi dan trodnevnice, u petak 5. rujna, nakon misnog slavlja koje je predvodio o. Anto Knežević, župnik, postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić predstavila nam je lik, djela i duhovnost Marije Krucifikse Kozulić. Majka Krucifiksa je sav svoj život žrtvovala za odgoj i obrazovanje siromašne djece i mladeži. No ono što me se najviše dojmilo je to što je ona bila žena žive vjere te duboke molitve i kontemplacije. Po molitvi je Majka siromaha i misionarka koja i nije željela ništa drugo nego dati slavu Bogu i raditi za spasenje svih duša. Dnevno je molila za siromahe i obraćenje grešnika, a danasve za papu i cijelu Crkvu koju je silno voljela i za koju se žrtvovala. Molila je za jedinstvo kršćana, ali i jedinstvo u Crkvi. Molitvom Majka Krucifiksa dostiže do stapanja s voljom Božjom: "Učini, Isuse, da moje srce bude stvarno sjedinjeno s Tvojim i da Tvoja sveta volja bude moja te da moja bude uvijek u skladu s Tvojom jer žarko želim da

Tvoja sveta volja bude uvijek pravilo svih mojih želja i svih mojih djela. Amen. Vjerujem." Molitva za Majku Krucifiksu nije umnažanje molitava, nego usmjeravanje čitava bića prema Bogu i izvršavanje njegove volje, tako da sve radi, služi, trpi pa i odmara se i umire za Krista. No da bi život postao molitva potrebno je čisto srce ispunjeno Božjom ljubavlju pa stoga Majka preporučuje: "Trebamo moliti s velikim žarom", a to znači moliti gorljivom dušom i srcem. Moliti čistim srcem. Stoga je ona nastojala čuvati se svakoga pa i najmanjega grijeha. Tako se dopijeva do susreta i sjedinjenja s Bogom, s njegovim srcem. "Žar božanske ljubavi zahvaća i čisti srce. Ovaj žar naći ćeš u mojem srcu, ako ga tražiš s molitvom... Ako promatraš moja dobročinstva i svoju nezahvalnost; ako promatraš moju ljubav prema tebi; ako u svojoj duši promatraš napore i patnje koje sam podnosio zbog tvojih grijeha; ako me često promatraš na križu, moje ruke ispružene prema tebi, otvoreni bok; ako ulaziš u moje Srce... ako čestim molitvama sjediniš svoje srce s mojim Srcem, plamen će se sigurno razbuktati u molitvi i ti ćeš tada osjetiti toplinu Božanske ljubavi." Majka Krucifiksa je spoznala da je Bog ljubav i tu ljubav Božjega Srca je naviještala svojim životom i djelima, završila je s. Dobroslava.

Marija Jurić

*o. Anto Knežević, OCD,
predvodi misno slavlje u svetištu*

SUSRETI S MAJKOM MARIJOM KRUCIFIKSOM

s. Tajana Hrvatin s djevojkama

dr. don Fabrizio Vantini iz Arezza
revni je štovatelj Majke M. Krucifikse

Sa svih strana sve je življe zanimanje za život i djela Majke Marije Krucifikse, bilo putem medija ili osobnim i skupnim susretima u samostanu Presv. Srca Isusova, gdje je Majka preminula na glasu svetosti. Svakome posjetitelju, djeci, mladeži ili skupini vjernika, postulatorica zaželi srdačnu dobrodošlicu, a nakon zajedničke molitve ili pjesme upoznaje ih o pojedinostima iz života Službenice Božje.

Djeci predstavi Majku koja je osobito ljubila siromašnu i ostavljenu djecu, koja ih je učila vjeri i vodila Isusu; obiteljima u ovoj - Godini obitelji - govori o vjeri i ljubavi koju je nosila u svome srcu, iskazivala je potrebnom bližnjemu i s vjerom strpljivo podnosila sve svoje teškoće. Mladeži govori o njezinim ide-

Djeca iz DV Mima mole zagovor Majke
za svoje roditelje i tete u vrtiću

Bogoslovi i studenti Teologije u Rijeci

Mjesto preminuća Majke
je sve više mjesto žarke molitve

alima: ljubavi prema Bogu i bližnjemu, molitvi i predanome radu do kraja života kojim je izgrađivala ovaj svijet. Bogoslovima pak ističe da je Službenica Božja živjela oduševljeno svoje zvanje slijedeći Isusa ustrajno i predano i u žrtvama i poteškoćama svih vrsta “sve do Kalvarije”.

Susreti se završavaju razgledavanjem samostana u kojem se nalazi više značajnih predmeta vezanih za život Majke te obilaskom spomen-sobe gdje je Majka provela posljednje godine svoga života i blaženo preminula.

Kandidatica Marija Živković utječe se svojoj Majci Utemeljiteljici da bude njezina vjerna nasljednica

gđa Antonija P. zaufano se utječe zagovoru Majke

gđa Arnela Beus promicateljica štovanja Majke u Sarajevu

POSJET SAMOSTANU BENEDIKTINKI U ABANU

Postulatorica kauze Majke Marije Krucifikse Kozulić s. Dobroslava Mlakić, od 16. do 23. listopada, boravila je u benediktinskom samostanu sv. Danijela u Abanu, u blizini Padove. U tome se samostanu nastanilo 38 riječkih sestara benediktinki koje su poslije Drugoga svjetskog rata napustile Rijeku i otišle u Italiju, a u Rijeci je ostala samo jedna Hrvatica, sestra Giuseppina (Josipa) Stipčević. S. Giuseppina je živjela četrnaest godina (do svoje smrti, 1964.) kod sestara Presvetog Srca Isusova u istoimenome samostanu.

Zajednica benediktinki u Abanu danas ima 19 sestara od kojih su još žive dvije, s. Michela Soranzo i s. Gabriella Dell'Acqua - koje su 1948. otišle iz Rijeke. Sestre su, na čelu s opa-

ticom Majkom Chiarom Paggiaro, vrlo srdačno primile s. Dobroslavu i omogućile joj rad u samostanskom arhivu. Budući da se Marija Kozulić školovala kod riječkih benediktinki i kasnije surađivala s njima tijekom svoga apostolskog djelovanja u Rijeci, postulatorica je u tome arhivu istraživala dokumentaciju koja se odnosi na Službenicu Božju.

Posljednje riječke sestre benediktinke, slijeva s. Michela Soranzo, s. Dobroslava i s. Gabriella Dell'Acqua

POSJET KAPUCINSKOM SAMOSTANU

Zdesna fra Giovannino Piccolotto, s. Gabriella Corva, s. Marija Žderić, s. Dobroslava, s. Anita i fra Mario Sartor

Utorak 25. studenoga, na spomendan sv. Katarine Aleksandrijske, navršilo se 135. godina od utemeljenja Pobožne udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, koju je osnovao kapucin fra Arkandeo iz Camerina. Među prvim članicama Udruge bila je službenica Božja Marija Kozulić. U zoru toga dana, uputile smo se - s. Dobroslava, postulatorica kauze naše Majke Utemeljiteljice, s. Anita, s. Marija i ja - u Trst na brijeg zvani Montuzza, gdje se nalazi kapucinski samostan iz sredine 19. st. i tršćanska katedrala sv. Justa, mučenika, iz 15. stoljeća. U samostanu nas je srdačno dočeka fra Giovannino Piccolotto, gvardijan i ekonom, koji je pažljivo saslušao s. Dobroslavu koja je tražila još neke podatke vezane za život i djelovanje naše Majke Utemeljiteljice pri kapucinskoj crkvi na Montuzzi, a razgovaralo se i o fra Arkandelu, našem suutemeljitelju.

Nakon razgovora s fra Giovanninom razgledale smo prekrasnu velebnu samostansku crkvu sv. Apolinara, mučenika, njezine bogate freske i mozaike. Gvardijan nas je potom otpatio u Zavod Pobožne udruge. Zavod je sagrađen uz mnoge žrtve, a u nasljedstvo je bio

dodijeljen zajednici u Rijeci. Kronika kaže da je Majka Krucifiksa nastojala svakako preuzeti tu kuću po želji utemeljitelja fra Arkandela i svih članova Pobožne udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova i drugih bratovština koje je on osnovao, ali je tršćansko-koparski biskup Franz Xaver Nagl (1902. – 1910.), Zavod dodijelio sestrama klarisama franjevkama misi-onarkama od Presv. Sakramenta, koje i danas tamo žive i djeluju u dječjem vrtiću i u osnovnoj školi. Majka Utemeljiteljica se prigodom toga događaja priklonila Božjoj volji i izjavila da je učinjena nepravda. U tršćanskom se Zavodu i danas prepoznaju neki stari elementi, slike i kip Srca Isusova koje je doticala i gledala naša Majka. I ovo je jedna stranica naše povijesti – bolne povijesti u životu naše Majke Utemeljiteljice, koju je ona proživjela dostojanstveno i s vjerom. Posjetom Montuzzi, gdje je Majka Utemeljiteljica deset godina živjela i apostolski djelovala, osjetili smo njezinu blizinu, ali i milosne poticaje za razmišljanje o korijenima i karizmi naših redovničkih zajednica koju je ona od Gospodina primila na Montuzzi u Trstu.

s. Gabriella Corva, FSC

Sestre iz Rijeke sa s. Paulom Doro ispred Instituta Srca Isusova na Montuzzi u Trstu

TANKA NIT IZMEĐU “IMATI” I “NEMATI”

Većina nas živi život ne osvrćući se odviše oko sebe i ne primjećujući ljude koji su na samom rubu i ponoru. Ne bi to bilo neko veliko zlo što čovjek misli na sebe i na svoju obitelj te ne primjećuje ljude i stvari sa strane, no problem nastaje kad mi mislimo da smo dobri, a ništa nismo poduzeli kako bismo nekome drugome pomogli i uljepšali njegovu svakodnevicu čineći dobra djela.

Ponekad je dovoljno izreći lijepu riječ, savjet, osmjehnuti se, saslušati nekoga, a na kraju i podariti nešto ako smo u mogućnosti. No radeći svjesno neke stvari za koje već na početku znamo da nisu u redu, a ipak ih nastavljamo činiti kako bismo zadovoljili svoj ego i praveći se da ne znamo koje će posljedice doživjeti druga strana, činimo veliko zlo prema čovjeku i prema Bogu. Način na koji se možemo izliječiti od svega toga jest priznati samima sebi da smo pogriješili, pokajati se i tražiti oprost. Zanimljivo je da kasnije, iako svjesni svega toga, ne želimo priznati ni prihvatiti istinu da nismo postupili časno.

Postoji skupina ljudi koja nije zadovoljna sobom i svojim životom. Takvi posežu za drogom, kockom, kriminalom, završavaju bez

imovine, obitelji, stana, kuće te postaju beskućnici. Znam iz osobnoga iskustva da običan čovjek na beskućnike gleda ili sa sažaljenjem ili s prezirom smatrajući ih ljudima koji su propali u životu, ne postavljajući si pitanje kako su došli u tu situaciju. Nažalost, poznajem neke koji su napustili ovaj svijet i otišli na onaj drugi, a isto tako one koji su ostali bez ičega (materijalno) i postali beskućnici. Svi imaju jednu zajedničku crtu, a to je nada. I nije isprazna tvrdnja da nada zadnja umire; postoji ona stara “dok smo živi, nadamo se”, i to je dobro jer onaj koji živi u vjeri i nadi, taj može i očekivati bolje sutra, ono se ipak dogodi mnogima.

Mi promatrači ne vidimo da se takva čuda događaju, bar ne u mjeri u kojoj bismo željeli, ali se ipak događaju. Takvim ljudima čudo je nešto drugo za razliku od nas, onih koji imaju druga poimanja o životu. Pogledajte samo naše Slavonce koji su u samo nekoliko minuta već drugi put postali beskućnici. Toj skupini beskućnika uspjeh je obnoviti svoj dom. Zajedničko svim beskućnicima je da žele imati svoj dom, topli krevet, posao, plaću, toplinu obiteljskoga ognjišta, da se osjećaju poštovani i korisni članovi svoje zajednice. Moramo razlikovati dvije skupine beskućnika: jednu koju je splet životnih okolnosti doveo do toga stanja i drugu koja je stradala spletom prirodnih katastrofa i ratnih razaranja. No i jedni i drugi imaju istu/zajedničku osobinu/sudbinu, a to je da počinju od nule, ispočetka.

Nismo ni svjesni koliko je tanka nit između “imati” i “nemati”, jer da jesmo ne bismo bili ravnodušni prema drugima. Nikad ne znamo kada se nešto slično i nama može dogoditi. Što nam je onda, braćo i sestre, činiti?

Odgovor nam može dati službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić jer je ona bila Majka beskućnika!

Neven Polegubić

SOCIJALNA SAMOPOSLOGA "KRUH SV. ELIZABETE" POD ZAŠTITOM RIJEČKE MAJKE

Ne iznenađuje što su franjevci svjetovnjaci, koji vode Socijalnu samoposlugu "Kruh sv. Elizabete" za svoju nebesku zagovornicu, uz zaštitnicu sv. Elizabetu Ugarsku,

odabrali službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić, koja je i sama bila franjevačka trećoredica. U tijeku je postupak za njezino proglašenje blaženom, zbog usrdne brige za duše siromaha našega grada što je poslanje i franjevaca svjetovnjaka koji vode Socijalnu samoposlugu "Kruh sv. Elizabete".

Priča o skrbi za siromahe počela je poticajom framaša i franjevaca svjetovnjaka da u povodu Dana siromaštva 2010. godine pokrenu akciju "Mladi protiv gladi", odnosno potaknu škole da po načelu jedan učenik jedan proizvod, prikupe namirnice koje bi se podijelilo najsiromašnijim sugrađanima. Nakon prikupljanja hrane, uspostavljena je veza s prvim potrebitim građanima, korisnicima pomoći za uzdržavanje. Hranu smo prvi put dijelili na Brajdici, u prostoru koji je ustupio Grad Rijeka. Volonteri su se usudili sanjati više i dijeliti hranu trajno, tijekom cijele godine. Počelo se nasumično prikupljati donacije. Grad je ustupio novi prostor, na Brajdi 7, i započeli smo s periodičnim dijeljenjem ovisno o donacijama.

Tijekom 2011. godine razvijali smo organizacijsku strukturu, a 2012. godini izgradili konture, uspostavili osnovne procedure rada i krenuli s tjednim prikupljanjem hrane vikendom u trgovačkim centrima te podjelom mjesečnog paketa korisnicima. Krajem 2012. djelatnost širimo na odjeću, obuću, kućanske potrepštine i sitniji namještaj i u prosincu na Žabici 4. otvaramo vrata. Godinu 2013. karakterizira medijska promocija ideje kako bi

se motiviralo sugrađane na darivanje hrane. Usporedno smo potaknuli razvoj ideje u drugim gradovima u Republici Hrvatskoj. Sa srećom i zahvalnošću možemo istaknuti kako su, našim primjerom poučene i iskustvom rada vođene, svoja vrata otvorile samoposluge u Varaždinu, Vinkovcima, Vukovaru i Karlovcu.

Osobito smo zahvalni što je Socijalna samoposluga "Kruh sv. Elizabete" volonterski projekt, ni jedna osoba uključena u rad nije zaposlena, ne prima nikakvu naknadu za rad, ni za troškove, a sve što imamo, od hrane preko logističkih materijala do novca za režije, priskrbimo iz donacija. Posebno je bremenita ova, 2014. godina. Potrebitih je sve više, a hrane sve manje. Iz dana u dan sve više korisnici usluga postaju ljudi koji ne spadaju u socijalne kategorije, no pritisnuti kreditima, ovrhama i režijskim troškovima u situaciji su da nemaju za osnovne životne potrebe... Iz dana u dan sve ih je više, a mi imamo sve manje mjesta za prikupljanje hrane. Naime, jedan od većih trgovačkih centara nam je otkazao prikupljanje hrane, što nam pričinjava dodatne poteškoće i što nas osobito žalosti. Volonteri prikupljaju hranu svaku subotu, tako što od 9 do 21 sat u tri smjene dežuraju u trgovačkim centrima i potiču kupce da pomognu ako mogu. Građani Rijeke vole pomoći, no nažalost situacija je sve teža, nekada su ostavljali puna kolica i nekoliko vrećica, danas po jedan proizvod i sve je više onih koji nam se već u samom centru obraćaju za pomoć, što govori o poteškoćama u koje iz dana u dan zapada sve više ljudi.

Sudjelujući na svetim misama kod sestra Presvetog Srca Isusova na Pomeriju i slušajući o životu i nastojanjima Majke koja je i sama često bila pritisnuta materijalnim nedaćama, povjeravamo Socijalnu samoposlugu "Kruh sv. Elizabete" njezinu zagovoru. Svakoga dana prije početka rada volonteri zajednički izgovaraju molitvu za proglašenje Majke blaženom moleći za pravi put Socijalne samoposluge "Kruh sv. Elizabete" s vjerom u Božju providnost po uzoru na Majku Krucifiksu.

s. Mladena Tadej, OFS

“FIAT” MAJKE KRUCIFIKSE – PUT NJEZINE SVETOSTI

Razgovor sa s. Gabriellom Corvom, FSC

S. Gabriella, Vi ste članica zajednice Kćeri Presvetog Srca Isusova, čija je utemeljiteljica također službenica Božja Majka Marija Krucifiksa. Molim Vas da se kratko predstavite čitateljima glasila “Riječka Majka”.

Rođena sam u Rijeci gdje sam provela prve godine svoga života. Ubrzo potom zbog povijesnih prilika moja obitelj se preselila iz Rijeke u talijanski grad Goriciju, jer se drugi dio grada nalazi na slovenskoj strani. Zahvaljujem Gospodinu za svoju dobru obitelj u kojoj sam rođena i odgojena.

Neposredno poslije Drugoga svjetskog rata i moja se Kongregacija Kćeri Presvetog Srca također preselila iz Rijeke u Italiju, gdje je našla smještaj upravo u Goričkoj pokrajini, kojoj bijaše povjereno jedno sirotište od 80 djevojčica, od kojih je većina bila ratna siročad. Tako je došlo do nove povezanosti između moje obitelji i sestara. Jedna moja rođena sestra postala je učiteljicom u dječjem vrtiću kod sestara, kod

kojih sam i ja provela kratki ljetni odmor u svojoj trinaestoj godini. I toga ljeta u sebi sam osjetila duhovni poziv koji je obasjao moju mladost. Nakon što sam završila gimnaziju i maturirala, ušla sam u novicijat. Kasnije sam diplomirala klasične jezike i čitav život posvetila sam mladeži predavajući u školama u pokrajini Arezzo.

Vi dobro poznajete Majku Mariju Krucifiksu? Kakva su, dakle, Vaša saznanja o njoj, što su sestre pripovijedale o njoj i kakva su sjećanja iznosile?

O Majci Mariji Krucifiksi nisam slušala mnogo, barem ništa do Drugoga vatikanskog koncila, kada smo pozvane da proučavamo naše izvorne karizme. Uz to, ni jedna sestra u zajednici nije bila starija, toliko da bi mogla poznavati Majku Utemeljiteljicu, ali sve su tvrdile da su uvijek slušale o tome kako je ona bila posebno dobra, sveta, da je činila mnoga dobra svima; pripovijedale su da su je u gradu nazivali “Majka siromašnih” i da se prigodom njezine smrti govorilo: “Umrla je jedna svetica.” Ipak, samo sam jednom izravno čula ovo: Naša generalna poglavarica Majka Paula Iscra, Riječanka (+1998.), pripovijedala nam je više puta vrlo ganutljivo da je vidjela Majku Utemeljiteljicu kada je krajem Prvoga svjetskog rata išla sa svojim ocem u Zavod u Rijeku po svoje dvije male sestre koje su sestrama bile povjerene tijekom ratnoga razdoblja. I češće nam je Majka Paula pričala kako se pri susretu s njom prisjeća njezina onostranog izraza lica jedne svete. Naime, pripovijedala nam je kako joj se, dok je Utemeljiteljica razgovarala s njezinim ocem, duboko usjekao u pamćenje Majčin lik i izrazito prodoran svetački pogled.

S. Gabriella, bavili ste se poviješću, napisali ste knjigu o povijesti Vaše Kongregacije. Možete li nam iznijeti do kakvih ste spoznaja došli o našoj utemeljiteljici Majci Mariji Krucifiksi dok ste studirali i proučavali njezine spise?

Do osobnih dubljih spoznaja o Majci Utemeljiteljici došla sam tek kasnije. Naime, devedesetih godina prošloga stoljeća moje su mi poglavarice povjerile dužnost da napišem povijest Kongregacije. Prihvatila sam tu dužnost i s velikom marljivošću sam studirala dokumente sačuvane u našem arhivu, istina ne baš mnoge, koji se odnose na Majku.

Tako sam upoznala da je Majka uistinu sav svoj život darovala Bogu i shvatila sam da se onih njezinih sedamdeset godina života, žrtve i prinosa Bogu, mogu razumjeti u njezinu dubokom molitvenom sažetom izričaju: “Fiat, Amor

mio, fiat.” Tu sam najjasnije otkrila njezinu svetost! Upravo u njezinu “Fiat”. Zašto i kako je Majka mogla podnijeti tolike gorke prilike u životu – mnoge i toliko teške – otkrivamo u njezinu “Fiat”, jer je sve prihvaćala i sve polagala na oltar.

No želim posebno istaknuti da me je naša utemeljiteljica Majka Krucifiksa nadasve zadivila onim svojim hodanjem po šumskim krševitim putevima Risike na otoku Krku, i to još u ratno doba, koračajući samo iz ljubavi da prehrani svoje sirote djevojčice i sestre. Risika je bila njezina putovnica za Nebo. I malo vremena poslije Risike, njezina se prekrasna duša preselila u vječnost, gdje je, vjerujem, odmah ugledala lice Božje.

Razgovarala s. Dobroslava Mlakić

*“Pod veličanstvenim svodom
naše svete vjere,
pod kojim se odvija
čitav naš život,
od prvog svitanja dana
do sumraka,
sjaji kao Sunce koje nikad ne
zalazi - ISUS.”*

Majka Marija Krucifiksa

ČUDO LJUBAVI

Sjećam se, draga Majko, onih prvih dana pod Tvojim okriljem, u Tvojemu domu. Sve mi je izgledalo vrlo neobično. Bližilo se vrijeme Božića. Sestre su pripremale jaslice u koje ćemo položiti maloga Isusa. Očekivale smo ga radosna srca. Slušala sam sestre koje su govorile o Tebi. Čula sam da si jednom rekla: Jaslice – to je čudo ljubavi. Nisam tada mnogo razumjela, ali sam ponavljala zajedno sa sestrama. Majko, možda još uvijek ne razumijem kako si Ti živjela te riječi, ali danas mi je jasno da si svojim djelima svakodnevno pokazivala što je Tvoja duša proživljavala.

Promatrala sam Te izdaleka, Majko moja, kako zajedno s djevojčicama pripremaš mjesto za Malenoga. Nekoliko trenutaka kasnije stojiš sama pred jaslicama, a u Tvojim očima zrcali se radost i neka osobita nježnost. Tišina je. No samo nekoliko koraka dalje kućom odjekuju brojni dječji glasovi. Promatraš još uvijek prazne hladne jaslice, a srce Ti je ispunjeno ljubavlju. I ne može biti drugačije, Majko, jer je Tvoja kuća puna djece. Isus kojega iščekuješ već je odavno našao sigurno mjesto u Tvojemu srcu.

Da, Majko, srce Ti je Tvoje govorilo da tražiš Lice u licima svijeta. Nisi se oglušila na zov Srca, nisi zatvorila svoje oči. Tražila si njegovo lice, imala si otvorene oči srca, ljubila si ga i vidjela u licima onih najmanjih čije su Te oči molećivo gledale dok si prolazila ulicama njihova grada, onim tamnim zakutcima neuglednih četvrti. Majko, u zaprljanim i uplakanim licima odbačenih, vidjela si sjaj i ljepotu Kristova lica. Svako ono odbačeno i zapušteno lice djeteta na ulici krilo je sliku Iščekivanoga. Uronjena u Boga svemogućega, ljubila si i činila ljudima nemoguće. Tolika lica Tvojega vremena našla su svoj odraz u Isusovu, sva lica u Tvojim očima imala su Kristovo lice. I prije nego si ih vidjela, ljubav Tvojega srca već im je podarila novi život. Uživala si u otkrivanju Kristova lica, u darivanju ljubavi. Njegova ljubav čeznula je da progovori ovomu svijetu i u Tvojemu životu. I govorila je Tvojim djelima. Da, Majko, Tvoja ljubav bila je velikodušna i dobrostiva, nije tražila svoje, sve je vjerovala, svemu se nadala, sve podnosila. Tvoja ljubav, Majko, bila je trajno darivanje sebe svima.

Učiš me, Majko, da ljubav utjelovljuje čudo, ljubav rađa život, ljubav utjelovljuje Isusa u našim životima, i u našem srcu. Ondje gdje je ljubav, život se rađa u nebrojenim oblicima. Tvoja ljubav imala je bezbroj imena i izričaja, a opet samo jedan izvor – Krista. Tvoje srce bilo je – jaslice – čudo ljubavi. Titraji Tvojega srca ostavljali su tragove dobra, tragove bezuvjetne ljubavi.

Tišina je. Milozvučna pjesma dopire s nebesa. Utonula si u ljepotu čuda i otajstva misterija pred neuglednim jaslicama. Nebo se spaja sa zemljom. Bog uzima lice čovjeka da bismo ga vidjeli, prepoznali i ljubili. Majko, Tvoje mi srce i danas govori: Traži lice njegovo u licima svijeta. Ljubi Kristovim Srcem, ljubavljju koja ništa ne zahtijeva, nego samo daje, uvijek sebe daje.

s. Lidija Turić

PJESMA SESTRI MARIJI KRUCIFIKSI KOZULIĆ

Fra Franjo Jesenović, član franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu, autor je glazbe i teksta pjesme *Sestri Mariji Krucifiksi Kozulić*. Svećenik je od 1977. i studirao je na Institutu za crkvenu glazbu pri KBF-u u Zagrebu te stekao naslov *Artifex musicae sacrae* ili crkveni glazbenik. Za vrijeme svoga boravka na Trsatu objavio je meditativnu knjižicu *Raspjevana Crkva*, a o 80. obljetnici preminuća Majke Marije Krucifikse napisao i uglazbio navedenu pjesmu.

SESTRI MARIJI KRUCIFIKSI KOZULIĆ

Svečano Franjo Jesenović

mf 1 Dje-vo-jač-ko sr- ce mla - do po- klo- ni- la si Ras- pe- to- mu Kri- stu
2 Po- la- žu- ci zav- jet Ras- pe- tom i u- zi- ma strp- lji- vo tad svoj križ,

mp Na- dah- nu- ta mu- kom nje- go- vom, da- ješ dje- či- ci svo- ju lju- bav čis- tu
čas- na maj- ka Kru- ci- fi- ksa po- bož- na, si- ro- maš- nim podlož- na

f Mi re- da tvog čas- nog, ses- tre, *mf* slije- di- mo kre- pos- ti tvo- je,

f dje- li- ma do- brim i lju- bav- lju, mo- lit- vom slu- ži- mo Ras- pe- to- mu Kri- stu.

MAJCI MOGA DOMA

Jednoga dana smo mi, učenici četvrtog razreda Škole za primijenjenu umjetnost u Rijeci, dobili zadatak da na satu plastičnoga oblikovanja izradimo portret neke legendarne osobe iz riječke povijesti. Silno sam se iznenadila kad su svi učenici odabrali Riječkoga Morčića ili Karolinu Riječku. Razmišljala sam o tome da ima toliko zaslužnih osoba u povijesti ovoga grada, a nažalost tako se malo o njima zna.

I ja sam se sjetila Majke moga Doma Marije Krucifikse Kozulić i modelirala sam njezin reljefni lik u tehnici gipsa, jer smatram da je ona prava "Riječka legenda" koja je toliko učinila za ovaj grad i našu domovinu, pruživši zaštitu, odgoj i obrazovanje brojnoj djeci i mladeži. Živim u Domu na Pomeriju koji je

ona sagradila i zahvalna sam Bogu zbog toga. Da nije tako, ne bih bila danas u mogućnosti slijediti svoje snove i želje da jednoga dana postanem kiparica jer me je Bog obdario tim talentom.

Ne mogu zamisliti svoj svijet mladosti bez moje škole ni, pogotovo, bez Doma moje Majke. Stoga sam kao domaću zadaću izradila reljef naše Riječke Majke Marije Krucifikse Kozulić i darovala ga s. Nives Stubičar, vrhovnoj glavarici Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Dan preminuća naše Majke 29. rujna ove godine.

Danica Baf

*s. Nives Stubičar, vrhovna glavarica
i učenica Danica Baf*

MAJKA MARIJA KRUCIFIKSA NA NOVOM VITRAJU

U nedjelju 26. listopada u crkvi sv. Jurja na Trsatu blagoslovljen je novi vitraj "Trsatski hodočasnici", rad akademskoga slikara Roberta Mijalića, župljanina iste župe. Vitraj je dar župljana, a blagoslovio ga je župnik fra Ivan Miklenić. Misno slavlje je predvodio fra Serafin Sabol. Župnik Miklenić je srdačno zahvalio darovateljima: Miljenku i Vlasti Polić, Ivanu Pogoriliću, Ivanu i Željki Škoda, Davorki Vučak, Mladenu i Neli Pujčić s bakom Katicom i kćerima Ines i Doris, te rekao: "To je njihov dar od onoga što su otkidali od sebe da bi darovali našoj župnoj crkvi i svima koji ovamo dolaze."

Središnji lik vitraja je sv. Ivan Pavao II., koji je ove godine proglašen svetim, a oko kojega su hrvatski uzori od kojih je većina hodočastila Majci Božjoj Trsatskoj: sv. Leopold Bogdan Mandić, službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić, sluga Božji fra Ivo Peran, bl. Alojzije Stepinac, sluga Božji o. Vendelin Vošnjak, bl. Miroslav Bulešić i bl. Ivan Merz, a sa svake strane je lice još jedne osobe u kojemu se svatko od vjernika može prepoznati. No zašto je među trsatskim hodočascima na vitraju istaknut i lik Majke Marije Krucifikse Kozulić, ispriповijedat će nam sam autor.

Izrada vitraja zamišljena je i ostvarena na poticaj župnika župe sv. Jurja na Trsatu fra Ivana Miklenića, ali i na njegov konkretni prijedlog da vitraj s motivom pape sv. Ivana Pavla II. ne bude prikazan osamljen, nego da bude u društvu svih onih duhovnih velikana koji su poput njega hodočastili na sveti trsatski brijeg. Hvala dragome Bogu, tijekom povijesti bilo je mnoštvo pobožnih i svetih trsatskih hodočasnika, ali ipak na vitraju je moglo naći mjesto tek nekoliko njih. Među odabranima neupitno je svoje zaslužno mjesto pronašla i Majka Marija Krucifiksa Kozulić,

dapače to je bilo jedno od prvih imena koje je fra Ivan spomenuo "jer je njezina obitelj posebno častila Gospu Trsatsku, a neki članovi njezine obitelji kršteni su u ovoj crkvi". No to nije nimalo slučajno, jer je ona svojim podrijetlom, a napose svojim djelovanjem, postala duhovna aureola grada na Rječini. Osobno mi je to značilo zaista mnogo, jer sam imao sreću proboraviti tri nezaboravne godine u gradu iz kojega Kozulići potječu, a riječ je, dakako, o Malom Lošinju. I prije nego što sam se vratio u Rijeku, slušao sam od samih Lošinjana priče o Majci i cijenjenoj obitelji Kozulić. S kakvim ponosom su samo ti dragi prijatelji iz Lošinja spominjali ime časne Majke, nemoguće mi

je to izreći. Eto, kada se spomene ime Majke Krucifikse, meni odmah zamirišu bezbrojni borovi iz Čikata, pomislim na onu brojnu dječicu i mlade djevojke koje je požrtvovna Riječka Majka spasila od propasti, pomislim i na njezina oca koji se na olujnomu moru utjecao Gospi Trsatskoj i na njegovu obitelj koja je gorljivo molila za njegovo izbavljenje s opasnih pomorskih putovanja. U toj slici pobožne obitelji neizostavno se pojavljuje lik krotke djevojčice koja dobrome ocu upućuje gorljive

molitve s ovoga svetoga trsatskog brijega.

I na kraju, u koloni svetih i pobožnih ljudi, za papom sv. Ivanom Pavlom II., hodočasti i Majka Krucifiksa na svoj Trsat i pokazuje nam put.

Moli za nas i naše obitelji, Službenice Božja, jer je ovo naše "more" jednako opasno i brodolomno kao i ono na kojem je nekada brodilo tvoj otac.

akademski slikar Robert Mijalić

Majka Božja Trsatska

*Neķa Źivi Djevica,
ķoju svijet ķasti,
naša Gospa
od Presvetog Srca.*

*Neķa prestanu suze,
neķa jeķi pjesma,
neķa se plaķ pretvori
u radost i ķficanje.*

*O ķaķo je milo
tvoje ime mome uhu!
Slatķo tvoje ime
ranilo je srce moje.*

Majka Marija Krucifiksa

EMISIJE O MAJCI MARIJI KRUCIFIKSI KOZULIĆ

Slušatelji Radio Vatikana već nekoliko mjeseci mogu slušati posebne priloge posvećene službenici Božjoj Mariji Krucifiksi Kozulić. Svakog 29. u mjesecu emisiju o krjepostima i crticama iz života Riječke Majke priprema Helena Anušić u suradnji s postulatoricom kauze s. Dobroslavom Mlakić.

Program Radio Vatikana na hrvatskome jeziku (www.radiovaticana.va) emitira se svaki dan u 18,50 sati, s reprizom u 4,50 sati za drugu stranu Zemljine polutke. Repriza isključivo za slušatelje na području grada Rima je u 7,20 sati. Program Radio Vatikana na hrvatskome jeziku prenose Radio Marija, Hrvatski katolički radio, Radio Mir - Međugorje i Radio Vrhbosanske nadbiskupije.

Krajem lipnja slušatelji Radio Vatikana mogli su čuti o pjesničkoj nadarenosti i umjetničkim izričajima službenice Božje, ponajprije ručnom radu – zastavi Pobožne udruge Kćeri Presv. Srca Isusova koju je, prije 122 godine za riječki ogranak Udruge, izradila Marija Kozulić. Majka Krucifiksa u svojim spisima pjeva o Božjoj ljubavi, o euharistijskom Isusu, o Srcu Isusovu, istaknula je s. Dobroslava te, između ostalog, izrekla sljedeće stihove: “Srce Isusovo, slavo moja, Ti si moje blago, za Tvoju ljubav želim umrijeti.”

Službenica Božja osobito je njegovala pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji, podsjetila je slušatelje krajem srpnja s. Dobroslava te dodala da je cijela obitelj Kozulić rado hodočastila u svetišće Gospe Trsatske. Njezina pjesnička duša pjeva hvale i himne Majci Božjoj, Djevici Bezgrješnoj kojoj se utječe da je zagovara u poniznosti i čistoći srca. “Marijo, Ti si ljiljan čistoće i ljepote, zagledana u Srce svoga Sina. Hvalite, hvalite Mariju. Sad vladaš blažena među anđeoskim korovima, složnom pjesmom svi Te uzvisuju. Nebo ti daruje najljepše milosti, a kruna Ti je vijenac od

zvijezda. Hvalite, hvalite Mariju”, klicala je Majka Krucifiksa.

Sredinom kolovoza u Crikvenici je u atriju Hotela Kaštel upriličena izložba o životu Majke Krucifikse i povijesti Družbe. Postulatorica s. Dobroslava otkriva važnost pjesnika Vladimira Nazora, tadašnjeg ravnatelja dječjeg doma u Crikvenici te žitelja Crikvenice koji su radosno dočekali sestre i pomogli im početkom dvadesetih godina 19. stoljeća.

Sjećajući se preblazene smrti službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, 29. rujna postulatorica kauze za njezino proglašenje blaženom s. Dobroslava govorila je o posljednjim ovomezaljskim danima Službenice Božje istaknuvši pritom riječi građana Rijeke, zabilježene u Kronici: *Umrla je Majka Rijeke! Umrla je Majka brojne djece! Umrla je svetica!*

Uoči mjeseca studenoga kada se slavi svetkovina Svih svetih, postulatorica s. Dobroslava upoznala je slušatelje s omiljenim svecima Riječke Majke koje je ona osobito štovala za svoga života, nadahnjivala se njihovim životom i duhovnošću, kojima se molila ili ih izabrala za zaštitnike Udruge, a kasnije Zavoda i Družbe. Riječ je, prije svega, o sv. Josipu, sv. Franji Asiškom, sv. Antunu Padovanskom, sv. Margareti Alacoque te sv. Nikoli, svecu mornara i putnika.

Svojim životom, molitvom i djelom Riječka Majka bila je navjestiteljica i uprisonjivala je Kraljevstvo Božje u životima tolike djece i mladeži. Ona je sav svoj život, sposobnosti i vrijeme istrošila služeći drugima te čineći sve na slavu Božju, za vlastito posvećenje i spas neumrlih duša te rast njegova Kraljevstva u srcima ljudi, istaknula je s. Dobroslava govoreći na Radio Vatikanu o Službenici Božjoj.

Emisije se mogu poslušati na mrežnoj stranici Družbe www.sestre-scj.hr (Mediji o Majci).

Milodari za rad Postulature i pretplate za glasilo “Riječka Majka”

Rad u Postupku za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić uzdržava se dobrovoljnim priložima štovatelja, molitelja i prijatelja Službenice Božje. I do sada je bilo dobročinitelja i podupiratelja rada na njezinu proglašenju blaženom i svima im svesrdno zahvaljujemo za svaki i najmanji dar. Za sve dobročinitelje dnevno molimo u svim našim zajednicama sestara Presvetog Srca Isusova.

Milodare za rad Postulature i pretplate za glasilo “Riječka Majka” slati na račun:

Družba sestara Presvetog Srca Isusova
Postulatura službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić
HR – 51 000 RIJEKA, Pomerio 17
Kunski račun: HR 13 2340 0091 5106 2396 6

Uplata iz inozemstva:
HR 13 2340 0091 5106 2396 6
Privredna banka Zagreb d.d., 10 000 Zagreb, Radnička cesta 50, Hrvatska
Switf code: PBZGHR2X

Majka Marija Krucifiksa Kozulić činila je velika apostolska djela s vjerom u dobrotu Božju koja se očituje po dobroti ljudi. U tom duhu, poštovani i dragi čitatelji i štovatelji službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, obraćamo vam se ovom molbom.

*“Sigurno tko Bogu što daruje
stostruko će primiti
na ovom svijetu,
a vječni život
na drugom svijetu.”*

Majka Marija Krucifiksa Kozulić

**Svakodnevno vas u molitvi prinosimo i povjeravamo Kristovu Srcu
i zagovoru službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić**

Hvaljen Isus i Marija! Drage sestre, molim za vašu dragocjenu molitvu i zagovor Majke Marije Krucifikse da meni draga osoba što bolje podnese operaciju koja slijedi te da trajno riješi zdravstveni problem koji se ponovio. Također, molite da njeno ukupno zdravstveno stanje bude poboljšano! Hvala vam od srca i BVB!

(Magdalena, 4. studenoga 2014.)

Predraga Majko Krucifiksa, molimo svi na ovim stranicama i sa sestrama Presvetog Srca Isusa Gospodina našega da za Vas čujemo riječi blagoslova i proglašenja blaženom u ovim danima izazova 21. stoljeća.

Uslišaj molitve naše, draga Majko Božja, svi smo tvoja djeca u Isusu Kristu... sve zazive i djela naša uslišaj, Majko Presveta Bogorodice, po zagovoru Majke Krucifikse Kozulić. Mi smo slabi i vjere nemamo, pomози nam, Gospodine, i udijeli nam vjeru.

(Bernarda, 4. studenoga 2014.)

Drage sestre, molim vas da u svoje molitve stavite nakane za moju malu susjedu koja se teško razboljela. Hvala, drage sestre, i neka vas čuva dragi Bog i prati zagovor vaše Majke Krucifikse.

(Rita, 31. listopada 2014.)

Drage sestre, u vaše molitve preporučam svoga brata koji ima teško oboljelo srce i uz to imunološku bolest. Nalazi se na intenzivnoj njezi i u ovom stanju napravljena je dijaliza zbog otkazivanja bubrega. Zahvat je bio rizičan zbog lošega stanja srca. Uz vaše molitve dijaliza je uspješno obavljena. Molite se i dalje Gospodinu da ojača njegovo srce i sve to izdrži. Bog vas blagoslovio, od srca vam hvala.

(Silvana, 11. listopada 2014.)

Drage sestre, molim vas da u Presveto Srce Isusovo stavite mene i moju obitelj i sve naše potrebe, molim i zagovor Majke Marije Krucifikse Kozulić, hvala Vam i BVB!

(Mama, 10. listopada 2014.)

Drage sestre, u vaše molitve preporučujem Ivana koji sutra polaže zadnji ispit na Ekonomiji. Neka ga prati zagovor službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić. Puno vam hvala, Bog vas blagoslovio...

(Andjela, 16. rujna 2014.)

Drage sestre Presvetog Srca, predraga Majko Kozulić, moje ruke ne mogu nositi a dušom i srcem želim pomoći i hvala ti, hvala jer blizu si Gospodina koji je uslišao tvoj zagovor i sada mogu pomoći da mama opet hoda. Slabo, ali hoda nakon velikog prekida i obamrlosti. Čitala sam u životopisu: Kad je Marija Kozulić boravila u Udinama, dok je skrbila za jednu bolesnu gospođu, također nije mogla svaki dan pribivati na sv. misi. Ona je stoga proživljavala duhovnu čežnju za sjedinjenjem s euharistijskim Isusom... Majko Kozulić, moli za nas, da susretnem Isusa u ispovijedi i u svakodnevnim teškoćama, da ga radosno poslušam.

(Bernarda, 17. rujna 2014.)

Drage sestre Presvetog Srca Isusova, molite za mene i moju obitelj. Često sam s vama u zajedništvu molitve jer posebno štujem službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić. Nek vam dragi Bog da mir i radost!

(Marija, 24. srpnja 2014.)

Drage sestre, zahvaljujem vam što ste se molile za mene, za ispit, koji sam uspješno položila. Božji blagoslov.

(Irena, 17. srpnja 2014.)

Hvaljen Isus i Marija,

Drage sestre, pišem ovo jer svoju vjeru želim podijeliti s vama i svima koji otvaraju ove stranice. Molila sam molitvu Majke Marije Krucifikse Kozulić za poboljšanje nalaza za svog sina, molitva mi je uslišana. Ne znam što još reći, mir i sreća su u meni.

(mama, 12. prosinac 2014.)

Hvaljen Isus i Marija, drage sestre molim Vas da me preporučite u Vaše molitve, te da mi službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić pomogne isprostiti kod dragog našeg Oca koji je da nebesima milost da uspijem u ovim životnim teškoćama. Molim Vas preporučite me u svoje molitve da uspijem izaći iz nevolja sa kreditima i sa zdravljem. Molim Vas sestre pomozite sa svojim molitvama.

(Ane, 20. studeni 2014.)

Dan Službenice Božje

Svakog 29. u mjesecu obilježavamo u našim zajednicama Dan naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

To je ujedno dan molitve za njezino što skorije proglašenje blaženom te za sve potrebe i nakane njezinih štovatelja.

∞
Kuća matica "Nazaret", Rijeka, Cvetkov trg 5
Sveta misa: u 7 sati
Euharistijsko klanjanje: od 9 do 12 sati

∞
Samostan Presv. Srca Isusova, Rijeka, Pomerio 17
Sveta krunica: u 17,30 sati
Sveta misa: u 18 sati
Euharistijsko klanjanje

∞
Kuća novicijata, Zagreb, A. Alagovića 44
Euharistijsko klanjanje: od 8,30 do 12 sati

∞
Župna crkva sv. Nikole u Kraljevici
Sveta misa: u 9 sati

∞
Samostan Bezgrješne Djevice Marije
Kraljevica, Strossmayerova 14
Euharistijsko klanjanje: od 18 do 19 sati

∞
Župna crkva Presvetog Trojstva u Otočcu
Sveta misa: u 18 sati (ljeti u 18,30)
Euharistijsko klanjanje

∞
Župna crkva sv. Josipa u Slatini
Sveta krunica: u 17 sati
Sveta misa u 17,30 sati

∞
Samostan Gospe Lurdske, Slatina, Braće Radića 19
Euharistijsko klanjanje: u 18 sati

∞
Katedrala Navještenja BDM u Gospiću
Sveta misa: u 18 sati (ljeti u 19 sati)
Euharistijsko klanjanje

*Molitva za beatifikaciju
službenice Božje
Majke Marije Krucifikse Kozulić*

*Gospodine Bože,
Ti si odabrao
Majku Mariju Krucifiksu Kozulić
da širi ljubav Tvoga Božanskoga Srca
među malenima i najpotrebnijima.
Proslavi svoju Službenicu čašću oltara
da nam bude primjer i zagovornica
na našem životnom putu i radu
za rast Tvoga Kraljevstva na zemlji.
Ponizno Te molim da mi
po njezinu zagovoru udijeliš milost
za koju Te sada posebno molim...
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.
Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Rodna kuća Majke Marije Krucifikse Kozulić na Sušaku - Pećine.

*Naslovnica: Vitraj u župnoj crkvi sv. Jurja na Trsatu,
rad ak. slikara Roberta Mijalića*

Foto: Davorka Vučak

*Četvrta stranica omota: Djevojke Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić
sa s. Anitom Crnković, ravnateljicom u kapeli Bezgrješne Djevice Marije
pri crkvi sv. Jeronima (iz 1578.).*

*«Budi blagoslovljena,
o Marijo, bez grijeha začeta.»*

Majka Marija Krucifiksa